



OBSAH VYDÁNÍ

| | |
|---|-----------|
| O podobu metra D se ještě vede spor | 4 |
| 1.11.2016 Právo ~ Strana 10 ~ Praha - Střední Čechy <i>Petr Janiš</i> | |
| Česko má jeden z nejdelších procesů povolování staveb v Evropě | 4 |
| 31.10.2016 euro.cz ~ Strana 0 ~ Politika | |
| U Průmyslového paláce vyroste provizorní hala | 5 |
| 2.11.2016 Mladá fronta DNES ~ Strana 13 ~ Praha <i>(ČTK)</i> | |
| MIMO SYSTÉM | 6 |
| 2.11.2016 DolceVita ~ Strana 26 ~ czech.made <i>ADAM ŠTĚCH</i> | |
| Oceněný architekt zanechal stopu i v Nizozemí. Důležité je zůstat pokorný, říká | 6 |
| 1.11.2016 brnensky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Brněnsko <i>Redakce</i> | |
| Nejlepší diplomku z architektury zpracoval příbramský rodák Martin Křivánek | 7 |
| 1.11.2016 pribramsky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Příbramsko <i>Kateřina Chourová</i> | |
| Vřídelní kolonádu čeká další oprava | 8 |
| 2.11.2016 Karlovarský deník ~ Strana 3 ~ Karlovarsko/Zprávy <i>(iva)</i> | |
| Vítězný návrh nového Náměstí vybíral i „šumný“ architekt Vávra | 8 |
| 4.11.2016 Mladá fronta DNES ~ Strana 17 ~ Vysočina <i>(bar)</i> | |
| Jaký je náš přístup k veřejnému prostoru? | 8 |
| 3.11.2016 Veřejná správa ~ Strana 24 ~ Téma <i>Zuzana Pacinová</i> | |
| Vážení čtenáři, | 10 |
| 8.11.2016 Hospodářské noviny ~ Strana 3 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - Obsah, editorial <i>Joe Morris</i> | |
| Česká cena za architekturu 2016 | 11 |
| 8.11.2016 Hospodářské noviny ~ Strana 4 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - Cena | |
| Města by neměla být jen kulisou | 13 |
| 8.11.2016 Hospodářské noviny ~ Strana 6 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - Rozhovor <i>Jana Niedermeierová</i> | |
| Zen-Houses: Ateliér a dům, Liberec | 15 |
| 8.11.2016 Hospodářské noviny ~ Strana 8 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - Vítěz | |



| | |
|---|-----------|
| Žijeme v blahobytu, se kterým se moc nedokážeme srovnat | 16 |
| 8.11.2016 Hospodářské noviny ~ Strana 22 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - Rozhovor <i>David Macháček</i> | |
| 2016: Rok architektury | 17 |
| 8.11.2016 Hospodářské noviny ~ Strana 30 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - Regiony | |
| Česku chybí velké projekty | 18 |
| 8.11.2016 Hospodářské noviny ~ Strana 31 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - Rozhovor <i>Vojtěch Kubát</i> | |
| Architektura odráží kvalitu života | 20 |
| 8.11.2016 Hospodářské noviny ~ Strana 34 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - Anketa <i>Dominika Mňuková</i> | |
| Více zenu. Cenu českých architektů získal liberecký dům s ateliérem | 21 |
| 7.11.2016 ct24.cz ~ Strana 0 ~ Kultura <i>manakv</i> | |
| Prostý a nenáročný. Českou cenu za architekturu získal dům a ateliér Zen-Houses v Liberci | 22 |
| 7.11.2016 life.ihned.cz ~ Strana 0 ~ <i>red</i> | |
| Novou soutěž architektů ovládl dvojdům Petra Stolína | 23 |
| 7.11.2016 tyden.cz ~ Strana 0 ~ Bydlení <i>ČTK</i> | |
| Nejlepší nová stavba Česka? Zenové domy v Liberci | 24 |
| 9.11.2016 Mladá fronta DNES ~ Strana 13 ~ Kraj Liberecký — <i>Adam Pluhař</i> | |
| DOLNÍ VÍTKOVICE BODOVALY | 25 |
| 9.11.2016 Právo ~ Strana 10 ~ Severní Morava a Slezsko <i>(den)</i> | |
| Vrchlabský Krtek má další úspěch | 25 |
| 9.11.2016 Mladá fronta DNES ~ Strana 14 ~ Kraj Hradecký <i>(the)</i> | |
| Novou Českou cenu za architekturu vyhrály Zen-Houses v Liberci i Pražské stavební předpisy | 25 |
| 8.11.2016 ČRo - wave.cz ~ Strana 0 ~ wavenews <i>Táňa Zabloudilová</i> | |
| Liberecký architekt Petr Stolín získal Českou cenu za architekturu | 26 |
| 8.11.2016 kraj-lbc.cz ~ Strana 0 ~ | |
| Zenové domy v Liberci jsou podle architektů nejlepší stavbou v Česku | 27 |
| 8.11.2016 liberec.iDNES.cz ~ Strana 0 ~ Liberec / Liberec - zprávy <i>MF DNES, Adam Pluhař</i> | |
| Nejlepší stavbou posledních pěti let je ateliér a dům s názvem Zen-Houses | 28 |
| 8.11.2016 novinky.cz ~ Strana 0 ~ Bydlení - Tipy a trendy | |



tnk

| | |
|---|--|
| ZENOVÉ DOMKY Z RUPRECHTIC A JEJICH TVŮRCI ZÍSKALI ČESKOU CENU ZA ARCHITEKTURU..... | 29 |
| 9.11.2016 | Liberecký deník ~ Strana 1 ~ Titulní strana |
| Praha zůstala bez ocenění. Její architektura za poslední roky u porotců propadla | 29 |
| 9.11.2016 | Pražský deník ~ Strana 5 ~ Praha / Zprávy <i>ANDREA KARLÍKOVÁ</i> |
| Kritizované výstupy z metra D půjde odstranit | 30 |
| 12.11.2016 | denik.cz ~ Strana 0 ~ Regiony <i>Benedikt Lederer</i> |
| Metro se postaví, příliš dobré nebude, ale zamrzí to málokoho | 31 |
| 14.11.2016 | Mladá fronta DNES ~ Strana 14 ~ Praha <i>Martin Bajtler</i> |



O podobu metra D se ještě vede spor

Téma: Česká komora architektů

1.11.2016 Právo Strana 10 Praha - Střední Čechy

Petr Janiš

Radní vypsalí výtvarnou soutěž na budoucí stanice linky metra D mezi náměstím Míru a Písnicí. Petice však žádá architektonickou soutěž na každou ze stanic.

Petentům, kterých je na internetu okolo 10 tisíc, jen rámcová výtvarná soutěž nestačí.

Pražští radní rozhodli o soutěži výtvarné a dvou architektonických. „Z toho rozhodnutí nejsme úplně nadšeni, žádali jsme architektonické soutěže, bereme to jako nejzazší kompromis,“ řekl Petr Kučera z petičního výboru.

Architekti by podle petice měli navrhnout všech osm nových stanic, ne jen těch na náměstí Míru a na náměstí Bratří Synků. Obě patří až k druhému úseku stavby, město počítá s tím, že se začne více než 10kilometrovým úsekem z Pankráce do Písnice, kde se stále vykupují pozemky. Problémy s výkupy by mohly poskytnout architektům čas.

Podle kritiků posledního prodloužení metra, tedy trasy A do Motola, jsou z podoby zdejších stanic patrná 90. léta 20. století, a to na rozdíl od prvního úseku metra A, u něhož se vzhled stanic považuje spíše za nadčasový. Jsou pod ním podepsáni architekt Jaroslav Otruba a výtvarník Jiří Rathouský. Petenti žádají, aby vznikly analýzy metra z hlediska architektonických a uměleckých hodnot. Požadavky petice se má zabývat dozorčí rada podniku.

„V každém případě chci začít co nejdříve stavět metro D, které bude mít přívětivou tvář, a to v roce 2025 z pohledu roku 2016,“ uvedl náměstek primátorky Petr Dolínek (ČSSD). Architektonické soutěže by u trasy D podle některých mohly způsobit další průtahy. Dolínek upozornil, že na první etapu trasy existuje stavební povolení. Soutěže nemají vést k nutnosti povolení měnit. Navíc město o věci už ani rozhodovat nemusí. „Soutěže musí vypsát investor,“ řekl na posledním jednání pražského zastupitelstva Dolínek. Poukázal na to, že investorem je dopravní podnik.

Petice žádá, aby byla zveřejněna dosavadní zadávací řízení včetně vnitřních norem podniku, které je svazují. Zuzují možnosti technického řešení a ovlivňují i finální podobu. Vnitřní normy mohou podle šéfa výboru dopravy Matěje Stropnického (Trojkoalice, SZ) značně ovlivnit také celkové náklady. Cenu trasy metra D její projektant, společnost Metroprojekt, odhadl na více než 50 miliard korun.

Podle zastupitele Tomáše Jílka (TOP 09) by cenu nové trasy naopak mohly zvýšit architektonické soutěže. Sahať na vnitřní normy dopravního podniku odmítl člen jeho dozorčí rady Marek Doležal (TOP 09), a to hlavně kvůli bezpečnosti a požárním předpisům.

Podle původních návrhů metra D hrozilo náměstí Bratří Synků rozkopání a demolice domů. Metroprojekt podle starosty Prahy 4 Petra Štěpánka (Trojkoalice, SZ) nuselské radnici pouze oznámil, že na náměstí vznikne stavební jáma a že je třeba zbořit domy na severní straně náměstí. Praha 4 to odmítla a architektonickou soutěž uvítala.

Česko má jeden z nejdelších procesů povolování staveb v Evropě

Téma: Česká komora architektů

31.10.2016 euro.cz Strana 0 Politika

Česká republika má jeden z nejdelších procesů povolování staveb v Evropě. Lhůta pro získání všech povolení k menší stavbě, jako je například rodinný dům, činí v Česku průměrně 247 dní. V Evropě je delší už jen na Kypru, v Moldávii a na Slovensku. Vyplyvá to ze studie Doing Business, kterou každoročně vydává Světová banka a v níž hodnotí 189 zemí.

V celosvětovém hodnocení rychlosti a transparentnosti povolování staveb podle každoroční studie Světové banky Doing Business Česko meziročně celo kleslo ze 127. na 130. místo. Hůře než Česká republika jsou v žebříčku například Afghánistán, Bangladéš nebo Súdán. Vůbec nejvíce času zabere získání všech razítek v



Kambodži, v průměru téměř dva roky. „To ale asi nejsou země, se kterými bychom se chtěli srovnávat,“ uvedl generální ředitel developerské firmy Ekospol Evžen Korec. Ještě horší situace je podle něj při získání povolení pro větší stavbu. „Tam se lhůta šplhá až na 1825 dnů. Například povolování velkých bytových projektů zabere tři až pět let. Spočítali jsme, že těmito neúměrnými průtahy se cena bytu zvedne až o pět procent,“ doplnil Korec.

Za hlavní problém považuje třístupňový povoloovací proces. Stavitel musí jednak získat rozhodnutí o vlivu stavby na životní prostředí (EIA), dále územní rozhodnutí a stavební povolení. „Na všech třech stupních povolování je možné se odvolávat znovu a znovu k již vypořádané připomínce. To prodlužuje celý proces, který je administrativně neúnosně náročný. Ale zároveň to opakovaně zpochybňuje již vydaná povolení,“ dodala mluvčí konkurenční společnosti Central Group Marcela Fialková.

Korec by možnost podávat odvolání podmínil složením kauce. Pokud by se odvolání ukázalo jako neoprávněné nebo šikanózní, kauce by propadla. „Výrazně by se tím omezil byznys účelově založených občanských sdružení, které se vydíráním stavebníků živí. Právo vyjádřit se má nyní v podstatě kdokoliv i z druhého konce republiky. Ne pouze dotčená veřejnost,“ uvedl.

Jediným možným řešením je podle něj sloučení všech tří procesů do jednoho a jednoznačné stanovení maximálních lhůt, které budou úřady muset respektovat. Novela stavebního zákona, kterou nyní projednává Sněmovna a platit by mohla od poloviny příštího roku, s možností sloučení tří procesů do jednoho počítá.

Česko si pohoršilo

Poradce ministra průmyslu Miroslav Zámečník minulý týden na tiskové konferenci řekl, že Česká republika si v žebříčku Doing Business, který bude sestaven Světovou bankou (SB) v roce 2017, pravděpodobně pohorší v hodnocení podnikatelského prostředí. Vliv podle něj bude mít zavedení elektronické evidence tržeb. Zámečník dodal, že také není jisté, zda Česko stihne přijmout nový stavební zákon. V rychlosti vyřízení stavebního povolení je přitom ČR nyní na chvostu žebříčku. „Předpokládám, že si pohoršíme. O kolik přesně nevím,“ uvedl Zámečník.

V letošním žebříčku Doing Business patří ČR 27. příčka na světě. Loňská zpráva Česku přisoudila 36. místo, což by znamenalo zlepšení o devět příček. SB však v letošní zprávě v důsledku změny metodiky a dalších faktorů loňské umístění upravila na 26. pozici. Česko si tak o jeden stupeň pohoršilo.

Světová banka u 190 zemí sleduje, jak regulační opatření ovlivňují podnikatelskou aktivitu. První příčku v nejnovější zprávě Doing Business obsadil Nový Zéland. Ze zemí visegrádské čtyřky si nejlépe vedlo Polsko, které skončilo 24. Slovensko obsadilo 33. místo a Maďarsko 41. místo.

<http://www.euro.cz/politika/cesko-ma-jeden-z-nejdelsich-procesu-povolovani-staveb-v-evrope-1312263>

U Průmyslového paláce vyroste provizorní hala

Téma: Česká komora architektů

2.11.2016 Mladá fronta DNES Strana 13 Praha

(ČTK)

BUBENEČ Do doby, než se podaří postavit repliku původní haly, bude na místě vyhořelého křídla Průmyslového paláce na Výstavišti stát hala provizorní. Praha na ni vypíše architektonickou soutěž. Vybudování dočasné haly by přitom mohlo stát 200 až 300 milionů korun. Včera o tom rozhodla rada města.

„Výsledek bude korespondovat se zbytkem paláce a uvnitř bude vyhovovat funkčně pro výstavy a další akce,“ uvedl pražský radní Karel Grabein Procházka (ANO).

Křídlo Průmyslového paláce vyhořelo v roce 2008, od té doby Praha neúspěšně plánuje vytvoření repliky. Rozhodnutí radních kritizuje opoziční zastupitel Václav Novotný (TOP 09), podle něj hrozí, že by se z drahé provizorní haly mohla nakonec stát stavba trvalá.

Hala, která může vyrůst během roku a půl, by mohla podle Procházky vyjít na 200 až 300 milionů a návratnost investice je asi šest let. V případě výstavby repliky křídla by město provizorní halu přestěhovalo na jiné místo.



MIMO SYSTÉM

Téma: Česká komora architektů
2.11.2016 DolceVita Strana 26 czech.made
ADAM ŠTĚCH

V přehledu nominovaných staveb na Českou cenu za architekturu jsme objevili jeden projekt, o němž jsme ještě v Dolce Vitě nepsali a který by pozornosti rozhodně uniknout neměl. Vymanit se z obvyklého zadávání prací drahým řemeslníkům a interiérovým studiím a zároveň vytvořit typový model snadno postavitelného domu se podařilo při realizaci vlastního bydlení dvojici libereckých architektů, Petru Stolínovi a Aleně Mičkové. Díky spolupráci s dřevozpracovatelskou firmou realizovali v našich podmínkách unikátní dům, který i přes svou skromnost a pokoru nabízí jednoduché, ale velmi sofistikované bydlení.

Sen o produkci domů na výrobní lince továren je starý jako moderní architektura sama. Již Le Corbusier mluvil o domě jako stroji na bydlení. Jeho myšlenky o standardizaci a prefabrikaci pak rozvedli architekti druhé poloviny minulého století včetně Jeana Prouvého nebo experimentů s produkcí plastových domů tak, jak je koncipovali např.

Matti Suuronen ve Finsku nebo Jean Maneval ve Francii.

Architekti Petr Stolín a Alena Mičková, kteří pracují pod hlavičkou studia Cube Love, spojili tuto vizi s jejich láskou k japonské minimální architektuře a pro potřeby vlastního bydlení vytvořili inteligentní systém stavby domu. „Původně jsme projekt vymysleli na základě setkání s jednou dřevozpracovatelskou firmou, která hledala využití svých speciálních sendvičových panelů z dřevotřísky a polystyrenu. Desky, které mají modulární rozměr 3 × 1,25 m a 5 × 1,25 m, jsme tak použili pro ideovou koncepci několika typů rodinného bydlení podle velikosti i dispozic. Náš dům je prvním příkladem tohoto systému,“ popisují základ svého projektu architekti. Dům, který stojí na okraji Liberce, tvoří dva samostatné pavilony široké 3 metry a vysoké 5 metrů, stejně jako jsou rozměry základních stavebních modulů. Obvodové stěny minimálního, pobytově přesto komfortního prostoru pak architekti na několika místech otevřeli velkými okenními otvory, které zasklili bez použití speciálních zasklívacích systémů. Zatímco v jednom modulu, jehož stěny jsou uvnitř pokryty černou barvou, se bydlí, v druhém se nachází prosvětlený čistě bílý prostor studia. Oba pavilony s jednoduchými vestavěnými patry jsou propojeny pouze venkovní lávkou. „Milujeme japonskou architekturu, je nám opravdu blízká a do našeho domu jsme chtěli určitou senzibilitu japonské tvorby také promítnout,“ hovoří Stolín o polotransparentním plášti obou pavilonů, který je vytvořen z předsazené dřevěné konstrukce pokryté sklolaminátovými deskami. „Určitá transparentnost a symbolická podoba opláštění s japonským papírem je pro celý projekt určující,“ dodávají architekti. Vznikl tak efektivní stavební systém, který dovoluje domy multiplikovat a vnést do jejich zařizování svobodu nezávislou na drahých službách a produktech, jež ke stavbě rodinného bydlení běžně patří.«

SERVIS www.stolin58.com, www.ceskacenzaarchitekturu.cz

Foto popis| Dům architektů Petra Stolína a Aleny Mičkové tvoří dva samostatné pavilony. Jeden slouží k bydlení, druhý k práci. Svůj životní komfort architekti minimalizovali na to nejnужnější, celou budovu navrhli mimo klasický systém zadávání zakázek jednotlivým profesím a téměř vše si cíleně udělali sami.

Foto popis| Nahoře: Plášť domu je vytvořen z polotransparentních sklolaminátových desek. Ty použili Stolín s Mičkovou i v projektu mateřské školky ve Vratislavicích, který právě teď vzniká. Dole: Oba pavilony mají vnitřní šířku pouhých 258 cm, a přesto poskytují dostatek prostoru pro práci i pohodlné bydlení.

Foto popis| Nahoře: Na podlahu použili architekti průmyslovou penízkovou gumu. Interiér studia je čistě bílý. Dole: Naopak obytné části dominuje černá barva. Interiérum obou pavilonů pak nechybí originální koncepce prostoru. Po tenkých kovových schodech se v obou případech dostanete do prvního podlaží, řešeného jako otevřená galerie.

Oceněný architekt zanechal stopu i v Nizozemí. Důležité je zůstat pokorný, říká

Téma: Česká komora architektů
1.11.2016 brnensky.denik.cz Strana 0 Moje Brněnsko
Redakce



Brno – Původně vůbec o architektuře jako o svém budoucím povolání neuvažoval. Nyní v ní slaví úspěchy. Martin Křivánek, nositel ocenění nejlepší diplomová práce v oblasti architektury za rok 2017, k oboru přilnul až po dvou letech studia městských staveb. „Pochopil jsem, že nechci jen překreslovat výkresy po architektech, ale sám něco vytvářet," říká devětadvacetiletý absolvent Fakulty architektury Vysokého učení technického v Brně.

"Letos Křivánka ocenila Česká komora architektů za jeho návrh Kulturně-společenského centra s radnicí v brněnských Kohoutovicích. Mimo pocitu uznání za svou dvouměsíční práci na návrhu, získal muž původem z Příbrami jako odměnu pětadvacet tisíc korun a zájezd do švýcarského Luzernu. „Jediný, kdo by nebyl překvapen, že je nejlepší v České republice, je možná Jaromír Jágr," vtipkuje o svém vítězství Křivánek. Právě humorným a originálním přednesem mimo jiné ohromil soutěžní porotu.

V současnosti Křivánek vede brněnskou architektonickou kanceláři PLUKK složenou z mladých architektů z Čech, Slovenska a Polska.

Při studiu také získal cenné zkušenosti díky zahraničním stážím. Nějakou dobu strávil například v Nizozemsku, kde už i některé stavby podle jeho návrhů stojí. „Jedna dobročinná organizace v Holandsku má interiér podle mého návrhu a nyní začala přestavba bloku domů v centru Rotterdamu, kterou jsem navrhl," popisuje své dosavadní úspěchy v architektuře. Nemyslí si, že ho, stejně jako letošní výhra nad dalšími čtyřiasedmdesáti soutěžícími z celé republiky, nějak změní. „Zůstanu pokorný a stále se budu snažit jít dopředu a dělat kvalitní projekty," dodává.

Proto také nezapomíná zmínit, že za vítězství vděčí hlavně vedoucímu své diplomové práce Davidu Mikuláškoví. „Byl to pro mě jeden z nejlepších učitelů, kterého jsem za dobu svého studia potkal," děkuje mu. BARBORA TICHÁ"

http://brnensky.denik.cz/zpravy_region/oceneny-architekt-zanechal-stopu-i-v-nizozemi-dulezite-je-zustat-pokorny-rika-20161101.html

Nejlepší diplomku z architektury zpracoval příbramský rodák Martin Křivánek

Téma: Česká komora architektů

1.11.2016 pribramsky.denik.cz Strana 0 Moje Příbramsko

Kateřina Chourová

Příbram - Nejlepší diplomovou prací roku v oblasti architektury je návrh příbramského rodáka Martina Křivánka. Porotu zaujal jeho návrh Kulturně-společenského centra s radnicí v Kohoutovicích.

"Poutavým prvkem je netradiční tvar jedné ze střeš. „V rámci rekonstrukce radnice, jsem zde navrhl místo, které v budoucnu může fungovat jako primární bod v daném území, tedy jako náměstí. Tento tvar střechy jsem navrhl pro maximální využití prostoru, kdy střecha může sloužit jako hlediště, dětské hřiště a zároveň urbanisticky celý prostor uzavírá," řekl ke své práci Martin Křivánek.

Ačkoliv se jedná o diplomovou práci, není vyloučené, že se projekt nakonec dočká realizace. „Já samozřejmě doufám, že město si tento návrh vybere a zrealizuje," dodal autor.

Práce absolventů hodnotí již 17. rokem Česká komora architektů a na jejich základě porovnává úroveň kvality studia na vysokých školách architektury a příbuzných oborů. Do letošního klání se zapojilo 74 mladých architektů a architektek. Práce, jež se dostaly do užšího výběru poroty, charakterizuje zároveň společenská či kulturní angažovanost.

„Porota proto při hodnocení soutěžních návrhů kladla velký důraz právě na jejich srozumitelnost a případně potenciál jejich realizovatelnosti. Tento aspekt do určité míry souvisí rovněž s obecnějším vnímáním architektů v očích široké české veřejnosti. Relativně obvyklý je obraz arogantního egomaniaka, jenž by nejraději do české krajiny a malebných historických sídel chtěl bezohledně zasazovat naddimenzované konstrukce z pohledového betonu. „V rámci Přehlídky byly proto oceněny projekty, které navrhují rozvíjet historické i okrajové části měst citlivě, postupně a po důkladné analýze prostorových i společenských vztahů," uvedl předseda poroty Hynek Látal.

http://pribramsky.denik.cz/zpravy_region/nejlepsi-diplomku-z-architektury-zpracoval-pribramsky-rodak-martin-krivanek-20161101.html



Vřídelní kolonádu čeká další oprava

Téma: Česká komora architektů

2.11.2016 Karlovarský deník Strana 3 Karlovarsko/Zprávy
(iva)

Karlovy Vary – Druhá etapa náročné rekonstrukce čeká brzy Vřídelní kolonádu. Podle náměstka Čestmíra Bruštíka (nez.) se nyní připravuje přemístění krenotechnologie ze suterénu na plochu u dřevěného altánu, v místech, kde kdysi stál dům Bílý lev. Práce začnou také na platě před Vřídelní kolonádou. „V nejbližších dnech budeme vypisovat výběrové řízení. Stavební povolení už máme, stejně jako podklady od projektantů,“ uvedl náměstek Brušík. Všechny tyto práce, které si vyžádal havarijný stav této kolonády, město vyjdou na přibližně patnáct milionů korun. Podle náměstka by tyto opravy měly skončit do zahájení lázeňské sezony příští rok v květnu. Pak ale bude následovat ještě třetí etapa, a to je demolice kupole té části kolonády, kde dříve Vřídlo tryskalo. A také rekonstrukce podlahy, protože podzemí kolonády je nyní podepřeno dřevěnými podpěrami. Zda bude střecha obnovena, to podle náměstka Bruštíka záleží na penězích. „Já bych kupoli nechal otevřenou. O tom, jak ale bude Vřídelní kolonáda v budoucnu vypadat, se teprve rozhodne. Varianty má připravit pracovní skupina, která k tomu byla ustanovena,“ vysvětlil náměstek Brušík. Město nezavrhlo ani mezinárodní architektonickou soutěž, ta by ale mohla skončit i za pět let. „Všechno je o financích, ale musíme zajistit, aby Vřídlo fungovalo. Je to jeden z největších karlovarských symbolů,“ zdůraznil náměstek Brušík. Vřídlo je nyní přesunuto a tryská venku před kolonádou. Tak tomu bude i v zimě, ale výtrysk pramene bude o několik metrů nižší.

Vítězný návrh nového Náměstí vybíral i „šumný“ architekt Vávra

Téma: Česká komora architektů

4.11.2016 Mladá fronta DNES Strana 17 Vysočina
(bar)

Méně aut, jednotné dlážděné povrchy, více klidu u kostela a také větší počet stromů, přičemž původní vzrostlé lípy zůstanou zachovány. Takový je ve zkratce vítězný návrh architektonicko-urbanistické soutěže na budoucí podobu Náměstí a pěti přilehlých ulic ve Velkém Meziříčí.

V tamním Jupiter Clubu včera slavnostně otevřeli výstavu všech 16 soutěžních návrhů. „Pokusili jsme se Náměstí nezkazit a vylepšit jeho stávající podobu,“ řekl vedoucí vítězného týmu David Mikulášek. Porotu, ve které zasedli i uznávaní architekti, zaujal vítězný návrh tím, že plně respektoval původní vzrostlé stromy uprostřed i historický kontext s dominantní radnicí a kostelem. Vernisáž zahájil předseda poroty, architekt, herec a spoluautor televizního cyklu Šumná města David Vávra.

„Všechny návrhy měly vysokou kvalitu,“ ocenil Vávra. Důležité je podle něj to, aby se v rozumné míře omezil počet aut. Kdy na opravu centra Velkého Meziříčí dojde, zatím není jasné. „Bude záležet na zastupitelstvu. Příští rok bychom chtěli začít s projektováním,“ uvedl starosta Radovan Necid. Zvažovat budou také rozdělení oprav na více etap.

„Nechceme příliš komplikovat život obchodníkům, kteří na Náměstí zůstali,“ dodal Necid.

Jaký je náš přístup k veřejnému prostoru?

Téma: Česká komora architektů

3.11.2016 Veřejná správa Strana 24 Téma
Zuzana Pacinová

Debata na půdě kanceláře České komory architektů

Česká komora architektů dlouhodobě upozorňuje na nedostatečnou přítomnost tématu architektury a péče o kulturní prostředí ve volebních programech komunálních zastupitelů i kandidátů na tyto posty. Důsledná péče o naše kulturní prostředí se přímo odráží na kvalitě našich životů, a proto by jí měla být věnována potřebná pozornost. Pro čtenáře jsme zaznamenali část informací z vystoupení.



Česká komora architektů (ČKA) proto vydala několik dokumentů, které se problému věnují: Architektura pro komunální politiku, manuál Městský architekt, aktualizovaný program Architektura pro venkov nebo Architektura pro krajské volby. Komora současně nabízí městům i obcím podporu při vyhlášení architektonických soutěží a připravuje také manuál pro zadávání veřejných zakázek.

V polovině komunálního volebního období chtěla komora zhodnotit přístup zástupců měst a obcí k veřejnému prostoru, a proto uspořádala debatu pod názvem Politika a architektura v poločase obecních voleb a po volbách krajských za účasti představitelů měst a obcí.

* **Jaká je spojitost mezi politikou a architekturou?**

Lena Mlejková, starostka Semil, uvažovala nad tím, jaké jsou nástroje na to, aby se politika i architektura ve městě dala skloubit. „Po čtyřech letech, když se zastupitelé města vymění a přijdou noví, často si myslí, že všechno „bylo špatně“ a ve všem je třeba začít úplně od začátku,“ popisuje situaci Lena Mlejková. Podle ní záleží na tom, zda lidé ve vedení měst mají nebo nemají zájem architekturu města pozitivně ovlivnit. Kromě územního plánu pokládá Mlejková za důležitou také možnost využít tzv. architektonický vzhled. Jedná se o to, že domy nebo oblasti, které budou dopředu vymezeny územním plánem, budou v případě významné změny vzhledu podléhat schválení městského architekta. „Tuto změnu budeme brzy projednávat na zastupitelstvu města a tam očekávám bouřlivou diskusi, protože téměř každý zastupitel má ve městě nějakého souseda, kterého se toto opatření bude týkat. Politik ale musí dělat i nepopulární kroky, aby uchránil město od nehezkého vzhledu. Ve městě se bude dobře bydlet, když budeme brát ohled na to, aby stavby a prostředí spolu vzájemně ladily,“ dodala starostka Semil. Mlejková doporučuje schválit dlouhodobý strategický plán města, protože část zastupitelů vykonává funkce opakovaně po dobu více let, a tak mnozí z nich strategický plán již v předchozím volebním období odsouhlasili. (Semily mají městského architekta od roku 2009.)

* **Architektonická soutěž na novostavbu mateřské školy Pod Vartou v Semilech**

Do soutěže se přihlásilo 70 návrhů, které pětičlenná odborná komise posuzovala od rána do dvou hodin v noci. Zvítězil návrh architekta Topiče. „V zadání jsme uplatnili cestu tzv. udržitelného zadávání a již do něho jsme dali nejrůznější požadavky. Jedná se o dvě mateřské školky, z nichž každá uplatňuje jiný způsob výchovy dětí. V zadání jsme si přáli, aby školky měly společnou kuchyni, jídelnu a prádelnu, ale současně mohly fungovat odděleně. (Projekt ukážeme na obrázcích.)

* **Projekt doteky vody zajímal i mladé**

„Poprvé v životě jsem viděla mladé kluky na veřejném projednání! (Jednalo se o projekt biotopového koupaliště.) Byli nadšení a říkali, že se už těší na realizaci,“ vypráví Lena Mlejková. Architektonickou soutěž vyhlásily Semily i na úpravu ostrova, kde byli cíleně osloveni tři konkrétní architekti, a vyhrál jeden návrh projektu. Stejným způsobem, oslovením tří architektů, probíhala i soutěž na biotopové koupaliště. Starostka města rozhodně doporučuje objet nejrůznější města a zajímat se o to, co podobného postavili, aby bylo možné čerpat z příkladů dobré praxe.

* **Fungování městského architekta v Mnichově Hradišti**

O tom, že městský architekt ve městě působil od devadesátých let, vypráví Jana Podzimková, zastupitelka města Mnichovo Hradiště. Jeho původní role ve městě byla spíše konzultační. Nové vedení města si po nástupu na radnici přálo aktivnější roli architekta. Cílem bylo, aby se stal partnerem pro vedení radnice a podílel se i na investičních akcích. Nový architekt, který vzešel z výběrového řízení, jež bylo vypsáno s pomocí ČKA, se podílel na vypsání veřejné architektonické soutěže na revitalizaci Masarykova náměstí v centru města. Architekt se uplatnil zejména při písemné formulaci zadání. Dnes se k vítěznému návrhu již zpracovává projektová dokumentace. Městský architekt také navázal spolupráci se studenty fakulty architektury z ateliéru MáMA (pod vedením architekta Josefa Mádra a Šárky Malošíkové). Studenti pracovali přímo ve městě. Architekt Mnichova Hradiště Jakub Chuchlík zpracoval rovněž požadavky na úpravu návrhu územního plánu a podílel se také na dnech architektury ve městě. Zajišťuje například přednášky a vzdělává občany. „Doufám, že architekt města přežije déle než jen jedno (naše) volební období a ve prospěch rozvoje města bude fungovat dál,“ uzavřela své vystoupení Jana Podzimková.

* **Architektonické soutěže v Písku**



Petra Trambová, neuvolněná radní a zastupitelka města Písku, od roku 2010 aktivně působila v Komisi pro urbanismus a architekturu, kterou nyní vede. Jak sama říká, členství v zastupitelstvu a Radě města jí umožnilo více ovlivnit formu a kvalitu zadávání veřejných zakázek. Písek má asi 14 let architekta města. Od roku 2008 řeší město kauzu plaveckého bazénu. Na původním místě se měl stavět nový aquapark, ale veřejnost si nakonec vynutila, aby se bazén stavěl na novém místě. V referendu, které město uspořádalo během volby prezidenta republiky, se devět tisíc občanů z deseti tisíc zúčastněných vyjádřilo pro to, aby se nový bazén postavil na jiném místě a historické panorama Písku se tak „vyčistilo“. Po dvou letech, kdy se hledala vhodná lokalita, zastupitelstvo vybralo z předložených návrhů místo, které je součástí sportovního areálu. A z 21 návrhů renomovaných atelierů město vybralo vítězný projekt, na který se nyní zpracovává projektová dokumentace a následně bude vypsána soutěž na zhotovitele stavby. Byla též zadána soutěž na revitalizaci centra města, kde se na vítězný projekt také již zpracovává projektová dokumentace. Je vypsána i architektonická soutěž na celkovou koncepci částečně zrekonstruované sladovny v Písku. Sladovna původně sloužila jako centrum ilustrace, kde je umístěna expozice Radka Pilaře. Centrum ilustrace ale není dostatečně navštěvováno. (Na investici má Písek rezervu 480 milionů korun, novými stavebními investicemi bude rezerva částečně vyčerpana).

* V Českém Krumlově nemají městského architekta 15 let

Jak řekl místostarosta města, městský architekt ve městě již patnáct let není a město podle toho vypadá. „Nikdo neví, co se staví. Stavby schvaluje pouze stavební úřad a vedení města o nich nerozhoduje. V programovém prohlášení po posledních obecních volbách jsme se rozhodli, že znovelizujeme veškeré strategické dokumenty: strategický rozvojový plán, územní plán, dopravní koncepci, strategii cestovního ruchu. V Krumlově máme mnoho turistů, ale na druhou stranu místní obyvatelstvo není se životem ve městě zcela spokojeno a domnívá se, že se všechno dělá jen pro turisty,“ říká místostarosta Josef Hermann.

„Jedna z věcí, kterou jsme chtěli změnit, bylo znovuustavení funkce městského architekta. Za pomoci České komory architektů jsme zvažovali možnosti a rozhodli se pro řešení, kdy jsme chtěli architekty dva. Jeden by měl řídit odbor územního plánování a rozvoje, pod kterým je i památková péče, a kromě toho jsme chtěli vybrat dalšího, externího architekta. Na první pozici architekta zaměstnance se nepřihlásil nikdo. Nyní jsme ve fázi výběrového řízení na externího architekta,“ vysvětluje místostarosta. Z vlastních zkušeností se domnívá, že městský architekt musí být součástí samosprávy a musí pomáhat zastupitelům a radním dělat zásadní rozhodnutí. Krumlov, jako město UNESCO, dosud nemá vyřešený veřejný prostor.

Vážení čtenáři,

Téma: Česká komora architektů

8.11.2016 Hospodářské noviny Strana 3 Příloha - Česká cena za architekturu - Obsah, editorial
Joe Morris

právě se vám do rukou dostává příloha věnovaná historicky prvnímu ročníku České ceny za architekturu. Pevně věříme, že příběh o tom nejlepším, co se v České republice postavilo za posledních pět let, pro vás bude poutavý a inspirující. Česká cena za architekturu je odvážný a do budoucna přínosný počín, jehož úkolem je vyvolat u veřejnosti kritickou debatu zaměřenou na kvalitu výstavby. Jedná se o to odvážnější počín, protože se podařilo sestavit mezinárodní porotu složenou z předních odborníků z mnoha evropských států – Nizozemska, Německa, Slovenska, Belgie, Švýcarska, Velké Británie a Španělska, což v důsledku otevírá debatu mnohem širšímu mezinárodnímu publiku i mimo hranice hostující země.

Česká cena za architekturu je definována tak, že nečiní rozdíly mezi jednotlivými díly, co se týče jejich velikosti, typologie či funkce. Naopak. Nabádá porotu, aby se shodla na jediném díle, které podle ní předčí všechny ostatní svým konceptem i provedením. Porota během své architektonické odyssey zhlédla realizace mnoha měřítek i typů. Právě kvůli tomuto širokému záběru se porota rozhodla definovat si předem kritéria, podle nichž bude jednotlivá díla posuzovat: komplexnost, přínos, prostředí, efektivita, přizpůsobivost, kontext, historie, důslednost. Ale ze všeho nejvíce tu byla touha nalézt u staveb „něco výjimečného“, co z velmi dobrého učiní vskutku mimořádné.

Při posuzování české architektury jsme získali dojem, že jí z velké části chybí přesah a kontakt se zahraničím. Tato absence se odráží v nedostatečném zastoupení českých architektů mimo území České republiky i v malém množství přihlášených prací zahraničních autorů. Zároveň se objevuje také málo děl, která by byla výsledkem kultivované spolupráce domácích a zahraničních architektů.

To však nemění nic na tom, že všechna díla uvedená na seznamu finalistů reprezentují skutečně vysokou úroveň tvorby. Jen jedna práce ale vynikla nad všechny ostatní: Zen-Houses – atelier a dům v Liberci. Prostý,



ekonomický a nenáročný projekt je charakterizován specifícností své lokace, schopností na toto prostředí reagovat, svou naprostou unikátností i vytrvalou snahou provokovat a sebejistě zkoušet nové principy i za cenu případných chyb. Díky tomu všemu Zen-Houses dokázaly uspět. Bezesporu se jedná o vynikající dílo, o stavbu se skutečnou ambicí pokoušet hranice a stát se vzorem pro mnohé z nás.

Česká cena za architekturu 2016

Téma: Česká komora architektů

8.11.2016 **Hospodářské noviny** Strana 4 Příloha - Česká cena za architekturu - Cena

Letos v lednu vyhlásila Česká komora architektů první ročník soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu. Zúčastnit se mohli jednotlivci nebo kanceláře s projekty realizovanými na území Česka a dokončenými mezi lety 2011 a 2015. Zájem architektů byl obrovský, do soutěže přihlásili 475 realizací. Porota v polovině června nominovala celkem 63 děl do užšího výběru. Z tohoto okruhu následně vybrala osm finalistů, z nichž vzešel držitel hlavní ceny. Přihlášená díla nejsou posuzována v žádných soutěžních kategoriích. Finalisté a laureáti cen za výjimečný počin a mimořádné ceny byli představeni na slavnostním galavečeru, který se uskutečnil 7. listopadu v pražských Jatkách 78 – místě pro nové umění.

Cíle

Důkladné zmapování architektury Akademie České ceny za architekturu, více než 300 akademiků z řad architektů, publicistů a kritiků architektury, měla možnost aktivně vyhledávat zajímavé stavby a realizace a podnítit jejich přihlášení do soutěže. Do letošního ročníku doporučila celkem 163 děl. Ostatní díla přihlásili sami autoři.

Celoroční přísun architektury Stěžejním motivem soutěžní přehlídky je prezentace architektury široké veřejnosti. Z tohoto důvodu ocenění během celého roku provázela řada doprovodných akcí ve všech regionech Česka.

Prostor pro nové tváře Česká komora architektů si současně kladla za cíl z České ceny za architekturu vybudovat prestižní, nikoliv však elitní ocenění. Z tohoto důvodu cena zavedla nulový poplatek za registraci do soutěže. Vyhlášovatel soutěže si od tohoto kroku sliboval zejména přístup mladých architektů a začínajících ateliérů.

Nezávislá mezinárodní porota Pro první ročník ceny se podařilo získat sedm erudovaných zahraničních expertů, kteří hodnotili díla českých kolegů. Členem mezinárodní odborné poroty byl například britský architekt a držitel několika prestižních ocenění RIBA Award Joe Morris, který se zároveň stal předsedou poroty.

Vyhlašovatel

Česká komora architektů je samosprávným profesním sdružením s přeneseným výkonem státní správy. Nese odpovědnost za profesionální, odborný a etický výkon profese architektů v Česku. Od začátku roku 2015 je oficiálním připomínkovým místem pro zákony, právní úpravy a předpisy, které se týkají profese architekta. ČKA se podílí na propagaci české architektury, pořádá i řadu akcí či oborových ocenění zaměřených na veřejnost: Česká cena za architekturu, Pocta ČKA, Přehlídka diplomových prací, Architekti na jedné lodi aj. www.ceskacenaarchitekturu.cz, www.cka.cz Mezinárodní porota

Martin Rein-Cano * 1967 Buenos Aires (Argentina), žije a projektuje v Německu

TOPOTEK 1

Jako praktikant pracoval v kanceláři Petera Walkera a Marthy Schwartzové v San Francisku. V roce 1996 založil v Berlíně kancelář TOPOTEK 1, která vytvořila a navrhla velký počet jak německých, tak mezinárodních projektů. Martin Rein-Cano přednáší na mezinárodně uznávaných univerzitách a institucích, jako porotce se pravidelně zúčastňuje architektonických soutěží. V roce 2013 získal společně s ateliérem BIG zlatou medaili IOC/IAKS za projekt „herního“ náměstí Superkilen v Kodani a bronzovou medaili za sportovní areál Heerenschürli v Curychu. Prvně zmiňovaná realizace se dostala do finále Mies van der Rohe Award – Evropské ceny za současnou architekturu 2013. Unikátní je rovněž revitalizace okolí kláštera Lorsch, památky UNESCO.



Jan De Vylder * 1968 Sint-Niklaas (Belgie)

architecten de vylder vinck taillieu

Po ukončení studií pracoval jako spolupracující architekt a projektový manažer v architektonických kancelářích Frank Delmulle architecten či Stéphane Beel architecten. V roce 2000 se stal spoluzakladatelem kanceláře, jež byla později pojmenována architecten de vylder vinck taillieu. Mezi výjimečné realizace ateliéru, sídlícího v belgickém Gentu, patří třeba produkční studio pro gentskou divadelní a taneční společnost Les Ballets C de la B & Lod. Poněkud odlišný architektonický pohled reprezentují veterinární klinika Malpertuus či BM House. Jan De Vylder také jako hostující profesor přednáší v Belgii, Nizozemsku, Švýcarsku a Dánsku.

Ivan Koleček * 1943 Ostrava (Československo), žije a projektuje ve Švýcarsku

Atelier d'architecture Ivan Kolecek

Architekt Ivan Koleček žije a pracuje od roku 1969 na břehu Ženevského jezera v Lausanne, kde v roce 1982 založil vlastní architektonickou kancelář. V roce 1977 se stal členem Společnosti švýcarských architektů (SIA) a od roku 1990 také Federace švýcarských architektů. Je autorem řady veřejných staveb a renovací, hlavně v Lausanne a okolí, mimo jiné paláců Rumine a Montbenon, vysoké pedagogické školy, věznice v Lonay a klášterních kostelů v Bonmontu a Payerne. Od roku 1990 do roku 2015 vyučoval na brněnské Fakultě architektury VUT, kde byl v roce 2005 jmenován profesorem.

Boris Bežan

*** 1972 Kranj (Slovinsko), žije a projektuje ve Španělsku**

Architectural Studio MX_SI

Po studiu architektury získal zkušenosti v ateliéru Joseho Luise Matea v Barceloně, kde spolupracoval na významných mezinárodních projektech. Dostalo se mu ocenění na několika mezinárodních architektonických soutěžích. Po vítězství v mezinárodní architektonické soutěži o návrh Kulturního centra Federika Garcíi Lorky ve španělské Granadě (realizace 2015), jehož dosáhl se třemi mexickými spolupracovníky, se v roce 2005 rozhodl založit architektonický ateliér MX_SI. Jeho práce je zaměřena především na rozvoj architektonických soutěží či na urbanistickou koncepci v historických centrech měst. Za muzeum Gösta Pavilion Serlachius ve Finsku bylo studio nominováno na Mies van der Rohe Award – Evropskou cenu za současnou architekturu 2015. Zájmu veřejnosti nezůstal skryt ani další unikátní projekt ateliéru: Dětské muzeum Papalote v Mexico City.

Miriam Lišková

*** 1973 Žilina (Československo)**

SLLA Architects

Společně s Michalem Sulem založila Miriam Lišková v roce 2003 v Barceloně SLLA Architects, od roku 2008 se sídlem v Bratislavě. SLLA se věnuje projektům v různých geografických, sociálních a kulturních situacích na Slovensku, v České republice, Rakousku, Španělsku a v Keni. Za projekt Komunitního centra Máj v Českých Budějovicích získali ocenění Slovenské komory architektů CE•ZA•AR 2015 a nominaci na Mies van der Rohe Award – Evropskou cenu za architekturu 2015. Na základě vítězného návrhu v mezinárodní urbanistické soutěži na území Siemensackeru ve Vídni je SLLA součástí procesu plánování nové zástavby veřejného bydlení s veřejnou a sociální vybaveností, živými prostory ulic a náměstí bez automobilové dopravy. Ateliér v současnosti připravuje ve spolupráci s OSN a dalšími institucemi sérii workshopů Safer Cities na zlepšování podmínek pro život ve městech.

Kees Kaan * 1961 Breda (Nizozemsko)

KAAN Architecten

V roce 1987 se stal spoluzakladatelem kanceláře Claus en Kaan Architecten, která fungovala do roku 2013. Nyní v Rotterdamu společně se svými partnery Vincentem Panhuysenem a Dikkie Scipiovou vedou



architektonickou kancelář KAAAN Architecten. Mezi významné realizace studia patří například Nejvyšší soud v Haagu, Nizozemské velvyslanectví v Maputu (Mosambik), krematorium Heimolen v Sint-Niklaas či vzdělávací centrum Erasmus v Rotterdamu. Jako profesor Kees Kaan předsedá projektům oboru architektury na Technické univerzitě v Delftu. Jeho výzkum se zaměřuje na velké projekty, jež charakterizuje rychlá globální urbanizace.

Joe Morris * 1970 Warwickshire (Velká Británie)

Duggan Morris Architects

Praxi získal ve věhlasných architektonických kancelářích, například Allford Hall Monaghan Morris. V roce 2004 v Londýně založil společně s architektkou Mary Dugganovou studio Duggan Morris Architects. Mezi jejich četné realizace patří mimo jiné plavecký bazén Alfriston School v Buckinghamshiru či Komunitní centrum Richmond, jež je jedním z 58 projektů zařazených do ceny Civic Trust Awards 2016. Další vysoce ceněnou prací ateliéru je pavilon Ortus v Londýně, obsahující vzdělávací zázemí i prostor pro výstavy, akce a designovou kavárnu. Joe Morris je současně stálým členem mnoha poradních orgánů londýnského územního plánování, působí například v komisích londýnských čtvrtí Southwark, Lewisham a Hackney. Svě zkušenosti uplatňuje také jako porotce architektonických soutěží a ocenění (např. RIBA Awards či Manser Medal). Věnuje se i přednáškové činnosti.

<http://archiv.newton.cz/hn/2016/11/08/4cee267a57725167844fbd9bff038be9.asp>

Města by neměla být jen kulisou

Téma: Česká komora architektů

8.11.2016 Hospodářské noviny Strana 6 Příloha - Česká cena za architekturu - Rozhovor

Jana Niedermeierová

Předpokladem kvalitního urbanismu jsou architektonické soutěže, městští architekti a kontinuita obecní politiky. V Česku se tomu ale teprve učíme, říká předseda České komory architektů Ivan Plicka.

Město často vnímáme jen jako kulisu pro cestu do práce a zpět, myslí si předseda České komory architektů Ivan Plicka. Češi se podle něj ještě stále nenaučili ve městech skutečně žít a užívat naplno jejich krásy. „Myslíme si, že se politici postarají o to, abychom měli kam chodit. To je ale mylná představa. Zodpovědnost za kvalitu veřejných prostranství, rozvoj obcí i stav české krajiny máme my všichni,“ upozorňuje architekt.

*** Česká komora architektů letos uspořádala první ročník České ceny za architekturu, která je jakousi inventurou stavu tuzemské architektury. Jak jsme na tom ve srovnání se zahraničím?**

Porotu tvořili výhradně zahraniční odborníci, díky čemuž jsme získali ničím nezátíženou zprávu zvenčí o situaci v tuzemské architektuře. A výsledek je takový, že se rozhodně nemusíme podceňovat. Přihlásilo se nám téměř 500 děl, která ukazují, že česká architektura by bez problémů obstála i v evropském měřítku. Aby vznikaly kvalitní stavby, tak ale nestačí jen šikovní architekti. Potřeba jsou i schopní investoři. Pokud tedy řešíme, zda dokážeme postavit naše realizace na roveň těm západním, tak se zároveň musíme ptát, jestli v tomto srovnání uspějí i naši investoři.

*** Co je největší výzvou současného urbanismu?**

Vždy si vzpomenu na francouzského kolegu, který k nám zavítal v polovině 80. let a říkal: Vy máte nádherná náměstí, ale neumíte na nich žít. Bohužel mám pocit, že tahle věta platí dodnes. Naše města jsou často jen kulisou pro cestu do práce a zpět domů, případně na nějaké místo zajímavé pro trávení volného času. Přál bych si proto, abychom se naučili užívat veřejná prostranství a abychom ve městech zůstávali i o víkendy a neprchali pořád jen pryč. Aby to bylo možné, měly by parky a náměstí lákat k pobytu.

*** Hodně se diskutuje o zadávání veřejných zakázek formou výběrových řízení na nejnižší cenu. Do jaké míry už dnes tento způsob nahrazují architektonické soutěže?**

Veřejní investoři si teprve zvykají na to, aby zadávali zakázky formou soutěží. I z toho důvodu se v letošní České ceně za architekturu objevilo jen málo staveb realizovaných z veřejných prostředků. Ačkoliv počet soutěží stále není nijak astronomický, trend je stoupající. Už letos na konci léta jsme jich zaznamenali tolik jako



za celý loňský rok. Architektonická nebo urbanistická soutěž automaticky neznamená, že se daný projekt skutečně povede. Nicméně výrazně zvyšuje pravděpodobnost, že to dopadne dobře.

* Kdy je vhodné zaměstnat městského architekta?

Každé město by mělo mít odborníka, který je schopen dávat politické reprezentaci profesionální podklady pro rozhodování o rozvoji obce. Městský architekt tedy nemá za úkol vyprojektovat město, ale vytvářet vhodné prostředí pro naplňování rozvojových vizí a strategií. Tato pozice je významná i při přípravě veřejných zakázek. Ostatně tradice městských architektů se v tuzemsku datuje už od dob první republiky.

* Mohou si tuto pozici dovolit i menší obce?

V současné době mají u nás městského architekta desítky velkých i malých měst, ať už formou pozice na úřadě, nebo externí spolupráce. U menších obcí tuto funkci často vykonává například autor územního plánu. V souvislosti s krajskými volbami jsme vydali dokument, ve kterém doporučujeme také zřízení pozice krajského architekta. Ten by měl podobnou roli jako městský architekt, jen na úrovni kraje. Zároveň by mohl radit obcím, které nemají vlastního odborníka. Inspirovali jsme se zahraničím, kde se tato pozice objevuje zcela běžně.

* Jak podle vás reflektuje česká politika téma architektury a péče o kulturní prostředí?

Už od začátku 90. let sním o tom, že se ve volebních programech objeví témata spojená právě s architekturou a urbanismem. Čekám na to ale neúspěšně. Když pomínu fráze, které po volbách zapadnou, tak v programech stran nenajdeme moc konkrétních bodů, které by souvisely s rozvojem měst, kvalitním urbanismem a péčí o veřejná prostranství. Na druhou stranu jsme uvítali, že vláda loni v lednu přijala zásadní dokument Politika architektury a stavební kultury České republiky, který směřuje ke zvyšování kvality prostředí našich sídel i krajiny.

* Příkladem kvalitní architektury je třeba Litomyšl. Která další města mohou sloužit jako vzor?

Litomyšl se oprávněně stala už skoro ikonou. Přicházejí tam dobří architekti a realizují tam kvalitní stavby díky tomu, že to město je dobře spravováno. Všichni starostové, kteří se tam v posledních desetiletích vystřídali, spolu dodnes komunikují a existuje tam díky tomu kontinuita. Nicméně je i řada jiných obcí, kde to funguje podobně. Třeba v letošním ročníku České ceny za architekturu se objevily zajímavé realizace, které vznikly v Líbeznicích a v Dolních Břežanech. To jsou malé obce nedaleko Prahy, které to nemají vůbec jednoduché. Díky osvědčeným starostům, kteří koncepčně pracují na rozvoji obce, se tam ale postupně daří realizovat velmi kvalitní architektonická díla.

* Které architektonické projekty vás v poslední době zaujaly?

Dlouhodobě mě těší úplně normální realizace navazující na tradici jednoduchých stavitelských domů z první republiky. Špičkové projekty jsou samozřejmě potřeba, ale nezbytná je i produkce konfekce, tedy standardních domů, jež třeba na menších městech zásadně utvářejí kvalitu veřejných prostranství. Kdykoliv někam přijedu a vidím úplně normální dům, který je až skoro banální, tak mi to připadá jako velká výhra. V tomhle ohledu mě velmi těší, že po divokých 90. letech, kdy se mezi rodinnými domy i veřejnými budovami objevovaly prapodivné realizace, se situace zklidnila.

* Jaké trendy panují v architektuře a urbanismu?

Důležité téma je například trvalá udržitelnost. U nás se tento pojem často smrskává jen na ekologii, ekonomii a sociální témata, ale zapomíná se na čtvrtý pilíř, kterým je kultura. Realizace by neměly poškozovat životní prostředí, ale stejně tak důležité je, aby nenarušovaly kulturní prostředí. S udržitelností souvisí i takzvaná zelená infrastruktura, tedy propojení kvalitní veřejné zeleně s kulturní krajinou, která města obklopuje. Dnes už si také konečně uvědomujeme, že extenzivní rozvoj měst do krajiny je neudržitelný a že je potřeba začít využívat všechny rezervy, jež mají naše sídla vevnitř.

Ivan Plicka (58) předseda České komory architektů



Od roku 2014 je předsedou České komory architektů, kde zároveň působí jako člen pracovních skupin pro urbanismus a pro standardy a honoráře. Je předsedou Grémia České ceny za architekturu. Na Fakultě architektury ČVUT vede ateliér v Ústavu urbanismu, věnuje se také soukromé architektonické praxi.

Zen-Houses: Ateliér a dům, Liberec

Téma: Česká komora architektů

8.11.2016 Hospodářské noviny Strana 8 Příloha - Česká cena za architekturu - Vítěz

Petr Stolín Architekt / Petr Stolín, Alena Mičeková
Rok dokončení: 2015

Záměrem bylo vytvořit experimentální domy – ateliér (na fotce) a dům. Jejich filozofie je založena na naprostém zjednodušení definice bydlení i výstavby. Objekty svým obvodem určují vnitřní prostor a jsou oproštěny od všech atributů klasického domu. V exteriéru obě hmoty oddělují tři venkovní pobytové prostory: veřejný, poloveřejný a soukromý. Díky kompozici na pozemku a velkému prosklení strategických průhledů je okolní krajina neustále přehledná. Zadáním bylo vytvoření typologie domů jednoduchého bydlení pomocí základních výrobních modulů SIP (Structural Insulated Panel). Interiér nepůsobí stísněně i navzdory vnější šířce domu tři metry vnitřní prostor dále plyne směrem k výhledům. Dobře zvládnuté proporce domu umožňují jedinečný prostorový zážitek. Obyvatelé mají vzájemný vizuální kontakt i mezi objekty a vnitřní atrium se pro ně stává dalším pokojem. Fasáda má působit jako jemná průsvitná vrstva nechávající tušit hmotu domu. Obvodové stěny, podlaha, střecha a vložené stropní konstrukce jsou z dřevěných komponentů, stejně jako druhá vrstva ploché střechy. Domy jsou založeny na betonových mikropilotech, fasáda ze sklolaminátu je vynesena na dřevěném roštu. Podlahy jsou z průmyslové penízkové pryže, výstup do patra zajišťuje subtilní kovové schodiště.

Hodnocení poroty

„Všechny typické představy o bydlení a práci jsou zde přehodnoceny a slity dohromady s ohledem na osobní preference obyvatel. Porota se domnívá, že u tohoto projektu jsou základní podmínky pro život řešeny experimentem a inovací a hranice mezi veřejným a soukromým, bydlením a prací se prolínají. Dům využívá průmyslové komponenty, jejichž aplikace je velice efektivní a zároveň zábavná, často hraničící s úrovní fetiše. Opláštění, obklad z průhledných akrylátových panelů, je jednoduše upevněno na kostru z měkkého dřeva, čímž vzniká zajímavý detail s obnaženou konstrukcí. Velká zapuštěná okna umocňují subtilní vzhled stavby a přitom rámuji poutavé výhledy ven i dovnitř. Interiéry obou domů jsou provedeny ve zredukované a základní paletě materiálů; dřevotřískovými deskami, dřevěnými trámy, překližkou, surovým kovem a pryží. Dokazuje to, že ta nejlepší architektura nemusí být ani zdaleka nejdražší. Přes zdánlivou sofistikovanost, kterou na nás mohou působit složité půdorysy a řezy, může být tento dům snadno považován za prototyp svého druhu, a to především díky své přizpůsobivosti plánu, situaci a měřítku. Jedná se o systém, který může být dle potřeby pozměněn tak, aby sloužil jednotlivci, rodině či městu.“

» **Není malých úloh v architektuře!** «

Petr Stolín Petr Stolín Architekt

Studia/praxe: Petr Stolín po absolvování střední průmyslové školy v Liberci a Brně studoval v letech 1978–1983 Fakultu architektury na VUT v Brně. Později pracoval v ateliéru Pavla Švancera ve Stavoprojektu Liberec a v SIAL u Karla Hubáčka. Od roku 1993 se věnuje samostatné architektonické praxi. Na projektech často spolupracuje se svým bratrem, sochařem a konceptuálním umělcem Janem Stolínem. V současné době vede ateliér na Fakultě umění a architektury Technické univerzity v Liberci. Alena Mičeková intenzivně pracuje v ateliéru od roku 2007 a působí jako spoluautorka na zásadních projektech. Vystudovala Fakultu umění a architektury Technické univerzity v Liberci.

Motivace, krédo, cíle: Pracovat s dostupnými levnými materiály a předměty, věci zjednodušovat, minimalizovat nároky i prostory. V poslední době se zabýváme materiály transparentními a jejich následným vrstvením. Nejraději však necháváme materiály vyniknout v jejich primární podobě, aby bylo využito jejich základních vlastností. Rádi experimentujeme. Toto nás nutí jít až na samotnou hranu jednoduchosti ve všech ohledech i



architektonických projevech. Byť architektura tímto nabývá na zdánlivé obyčejnosti, zvyšují se tak nároky na pečlivý výběr materiálů a orientaci ve všudypřítomném balastu. Je potřeba „vyzobat“ jen ty dobré kousky, které mají právo se stát součástí kvalitní architektury. Snažíme se tímto vytvářet architekturu dostupnou široké veřejnosti.

Žijeme v blahobytu, se kterým se moc nedokážeme srovnat

Téma: Česká komora architektů

8.11.2016 Hospodářské noviny Strana 22 Příloha - Česká cena za architekturu - Rozhovor

David Macháček

*** Dokážete se zamilovávat do domů?**

Do všeho. Do domů, měst, květin, pohoří, řek, lidí. Všechno, co mě obklopuje a utváří můj život, tak do toho se zamilovávám.

*** Mění se v tomhle nějak váš vkus?**

Chtěl bych odpovědět, že ne, ale pravda je, že se proměnil. V mládí jsme v době normalizační šedi a panelákové průmyslové výroby milovali postmodernismus. To byl styl, který nám přišel velice zajímavý, protože v sobě spojoval různá tvarosloví, jež pro nás byla velice inspirativní. Po pár letech jsme ale zjistili, že to je cesta, která je formální a slepá tím, že si nedává žádné hranice. Nejhorší totiž je, když něco nemá hranice a omezení. A postmodernismus si omezení nedal, takže mohl jakoby splácet všechno dohromady. Výsledkem pak bylo spíš takové prázdné gesto.

*** Bylo pro vás těžké přiznat si, že jste obdivoval něco, co se ukázalo jako slepá cesta?**

Ono to nebylo ze dne na den, což je pro to uvědomění si lepší. Člověk o tom musí uvažovat a je přirozeně ovlivňovaný tím, jak vidí a poznává stále víc a víc věcí. Takže první byly u mě některé věci od Jamese Stirlinga, jež stojí v Anglii, ty ještě nejsou až tak prázdné. Další byl Aldo Rossi, kterého jsme úplně opěvovali jako ikonu, ale pak jsem loni uviděl jeho hřbitov San Cataldo v Modeně a přišlo mi to strašné. Úplně prázdné a hloupé. Některé objekty jsou ještě formálně docela ušlechtilé, například středová stavba. Ovšem ty okolní jsou vlastně jen divné stodoly, jež pro ten účel, kterému slouží, nejsou ani důstojné. Je potřeba si uvědomit, jak podstatnou roli hřbitovy v Itálii mají. Italové jsou v silném spojení s těmi, kteří náš svět opustili, ale z tohoto hřbitova je něco jako chodba v paneláku. Schází tomu důstojnost.

*** Kam se tedy váš vkus posunul?**

Ty úplně základní věci se asi nemění, ale posouvá se jejich vnímání a uvědomování si, co znamenají. Třeba taková antika. Říkal jsem si, že o ní všechno vím ze školy, dobrý, nechám si to na důchod. Jenže jsem přijel do Řecka, znovu si uvědomil, že to je základ a že si to na ten důchod nechávat nemám. Antika je základ, na kterém se žádný osobní vkus nebo obliba zkrátka neprojevuje.

*** Je takových věcí víc?**

Samozřejmě! Nic se nemění na tom, že například vklad Karla IV. zůstává úchvatný. Nic se nemění na tom, že Santini je mimořádný tvůrce, který stvořil věci přesahující hranice Evropy. Nic se nemění na Dientzenhoferovi, na českém kubismu a dalších věcech. V tomhle se u mě žádný zřetelný posun neodehrál, to jsou zkrátka dlouhodobé pevné jistoty. Proměňuje se můj vztah k současnosti, od které vždycky potřebujeme alespoň nějaký minimální odstup.

*** Jsou věci, kterým jste přišel na chuť až s časem?**

Možná úplná abstrakce a abstrahování architektury až na její dřeň. K tomu se asi opravdu musí dospět pozvolna. Dřív to člověk hledal s tím, že ho to jako by tvarově vzrušovalo, ale teď v tom nachází i určitý životní a filozofický obsah.



* Na které stavbě by se právě toto dalo s vaším návodem vypořádat?

Moje cesta k tomu vedla přes Alenu Šrámkovou, která v době jakési kompromisní architektury, neurčité, chlupaté a normalizační, kdy tvůrci byli většinou bázlivi, začala dělat první jednoduché objemy a pravdivé tvary. Takže tady někde je ta cesta. Dobře se to dá sledovat i na dílech Josefa Pleskota nebo Ladislava Lábuse.

* Nakolik je architektura věc nám přirozená, a tedy pochopitelná každému, a nakolik je věcí odbornou? Vždyť řada staveb dnes uznávaných jako kvalitní vznikala přirozeně, třeba venkovské chalupy, statky, jednoduché kapličky.

Je to úplně stejné jako s filozofií. Můžete potkat člověka, který žije v lese, a dokáže přitom zodpovědět všechny otázky základního bytí, protože vychází z jeho harmonického souladu s přírodou. Vedle toho máme filozofa, který k tomu dospěje třiceti lety studia, a je to stejná hodnota. Jen ta přirozená cesta je pro nás normálnější. U domů to funguje stejně.

* Zvládáme v dnešní době právě tu přirozenou cestu?

Jsem si skoro jistý, že ne. Vůbec.

* A proč ne? Chybí nám třeba nějaká omezení, která by nás dokázala přimět k jednoduchosti a pokoře při stavění?

To ne, omezení máme nastavených dost. V té přirozené cestě nám asi nejvíc brání to, že věci už nepoznáváme vlastním zážitkem. Poznání je stále víc zprostředkované, internetem, televizí. Máme pocit, že díky tomu víme všechno, ale ve skutečnosti pak nevíme nic. Místo toho, abychom se vydali do ulic, tak věci poznáváme virtuálně, jsou to nedotýkané prožitky. Máme se dobře, všechno je nám dostupné, a o to víc si musíme v tomhle rozmaru uvědomovat, co za bohatství vlastně máme a jak s ním pracovat. Samozřejmě jsou místa, kde to funguje, ale troufnu si říct, že většinově se to ve společnosti nedaří. Žijeme v blahobytu, se kterým se moc nedokážeme srovnat.

* Klidné a štědré časy nás kazí?

Samozřejmě to takhle vyroceně neplatí, ve skutečnosti to jsou dobré věci. Když máme svobodu, tak je všechno v pořádku. Pokud nás něco opravdu trápí, a to teď myslím celou západní kulturu, tak je to ztráta tématu. A to chybějící společné téma se nahrazuje nejrůznějšími dílčími věcmi – na jedné straně třeba zdravým způsobem života, na druhé straně nenávisť k přistěhovalcům. Lidé si málo uvědomují, jak je náš život vlastně luxusní, a stále se hledá nějaký viník toho, že někdo se má možná ještě o něco lépe. Ale společné téma, které by nás formovalo a posouvalo dál, nám schází.

David Vávra umí žasnout a umí to dát najevo. Když na ulici lehce zakloní hlavu, aby si lépe prohlédl dům, před nímž stojí, je to téměř vždy začátek podmanivé etudy, jež strhává pozornost kolemjdoucích. Ostatně u muže, který celý svůj život přechází z architektonického ateliéru do divadla Sklep a zase zpátky, to ani jinak být nemůže. Emoce, jež v něm vyvolávají domy, jsou ale nehrané, protože architekturu skutečně fyzicky prožívá.

David Vávra (59) architekt, herec a spisovatel

Vystudoval Stavební fakultu ČVUT v Praze a Akademii výtvarných umění tamtéž. Specializuje se především na obnovu starších budov, navrhl například rekonstrukci kulturního domu Dobeška v Praze, kina Drahomíra v Karlových Varech, Afrického muzea Dr. Emila Holuba v Holicích nebo pražského Švandova divadla a dostavbu evangelického kostela v Braníku. Je také spoluzakladatelem divadla Sklep a spoluautorem knih o architektuře a televizních cyklů Šumná města a Šumné stopy. Je členem Akademie České ceny za architekturu.

2016: Rok architektury

Téma: Česká komora architektů

8.11.2016 Hospodářské noviny Strana 30 Příloha - Česká cena za architekturu - Regiony



Cílem České ceny za architekturu je propagovat architekturu průběžně po celý rok a ve všech regionech České republiky. Hned v prvním ročníku ji proto doprovázela řada akcí.

V polovině června představila Česká komora architektů veřejnosti dva členy mezinárodní poroty na panelové diskusi. O tom, co je a není veřejným prostorem, přišli debatovat porotci Martin Rein-Cano a Miriam Lišková. Třetím diskutujícím byl krajinářský architekt Vladimír Sitta, který promluvil o svých četných realizacích v Austrálii. Na akci plynule navázal nominační večer v La Fabrice v pražských Holešovicích, kde zástupci poroty představili 63 děl, která se dostala do užšího okruhu České ceny za architekturu.

Na konci června na akci Architekti na jedné lodi tvůrci společně se starosty hodnotili kvalitu architektury ve městech. Zaměřili se například na dvouapůltisícové Líbeznice, které se mohou pyšnit jedním z finalistů České ceny za architekturu a také jedním nominovaným projektem. Pozornosti samozřejmě nemohla uniknout ani Mekka kvalitní architektury – východočeská Litomyšl.

Proběhla rovněž řada diskusních setkání OTTA (Otevřený think-tank architektů). V Plzni se Česká komora architektů ve spolupráci se spolkem Pěstuj prostor a Nadací Proměny Karla Komárka zabývali tématem participace, v Praze pak administrativními budovami. Pozornost byla věnována i komunální architektuře. V září vyrazila cena na tour po více než šedesátce nominovaných projektů, u nichž byly umístěny informační panely o jednotlivých stavbách pro veřejnost. Na přelomu září a října byla Česká cena za architekturu na výletě v Litomyšli, kde se představila na festivalu ArchiMyšl.

Akce o architektuře pokračují i po vyhlášení výsledků. 29. listopadu od 19 hodin ve spolupráci se sdružením Zachraňme kino Varšava proběhne v Liberci diskuse s autory nominovaných a oceněných děl v Libereckém a Královéhradeckém kraji.

Od 9. listopadu do 11. prosince se také můžete zastavit na výstavě 1. ročníku České ceny za architekturu v Centru pro současné umění – DOX. Na březen 2017 je poté plánována výstava v Galerii architektury Brno.

Česku chybí velké projekty

Téma: Česká komora architektů

8.11.2016 Hospodářské noviny Strana 31 Příloha - Česká cena za architekturu - Rozhovor
Vojtěch Kubát

V Česku asi není druhé místo, které by mezi architektky mělo takový zvuk jako Litomyšl. Tamní modlitebna Církve bratrské, městský bazén nebo zrekonstruované klášterní zahrady patří mezi to vůbec nejlepší, co se u nás od sametové revoluce realizovalo. Na seznamu slavných autorů ale nenajdete člověka, který se o tento zázrak zasadil zřejmě nejvíce – městskou architektku Zdeňku Vydrovou.

Zdeňka Vydrová sice pro Litomyšl navrhla jen několik menších projektů. Zároveň to však také byla ona, kdo sem přivedl jména jako Josef Pleskot, Radko Květ nebo Martin Rudiš. A kdo otevřel desetitisícové město špičkové architektuře. V brněnském ateliéru nejdéle sloužící městské architektky v Česku a čerstvé držitelky Ceny Ministerstva kultury České republiky za přínos v oblasti architektury jsme si povídali o tom, jak důležití jsou osvícení starostové nebo proč by se z Prahy neměl stát skanzen.

*** Proč je v Česku tak málo dobré současné architektury? Třeba v sousedním Polsku v posledních letech vznikají fantastické stavby s mezinárodním ohlasem, jako je nová filharmonie ve Štětíně.**

To je dvojitý problém. Prvním je éra normalizace, ve které toho v Česku – až na pár výjimek – moc hezkého nevzniklo. Když kolem sebe nemáme dostatek příkladů, nelze čekat, že budeme jako národ stavět hezké domy. Lidé neznají kvalitu. Stát podporoval spíše atmosféru anonymity a nezájmu o to společné. Navíc Češi se moc nechťejí dívat, jak to vypadá jinde, čili se ani neinspirují v zemích, kde to funguje. V poslední době se to ale pomalu mění k lepšímu.

*** A druhý důvod?**

Stát staví málo velkých projektů a vyhlašuje ještě méně architektonických soutěží. V Polsku vznikly všechny oceňované budovy z poslední doby právě díky soutěžím. Vezměte si, že tady od revoluce nevznikl jediný velký koncertní sál. V Praze se o něm diskutuje 20 let. Nová Národní knihovna v Praze se nepostavila, stejně jako třeba koncertní sál v Brně.



* Je to tedy chyba státu?

Asi ano. Ale stát je tvořen jeho občany. Ti by měli za utracené peníze z veřejných rozpočtů požadovat přiměřenou kvalitu.

* Jak to, že v Litomyšli je to jiné?

Zřejmě proto, že Litomyšl měla jako jedno z mála českých měst štěstí na osvícené politiky. Už na začátku 90. let tady první porevoluční starosta Miroslav Brýdl nastavil určitou tradici spolupráce s architekty. A lidé, kteří přišli po něm, ji udrželi. Dnes už je kvalitní architektura v DNA Litomyšle. Jiná města takové štěstí na své politické vedení neměla.

* Takže to nejste vy – městská architektka –, kdo „způsobil“ architektonický rozkvět Litomyšle?

Architekt města toho sám o sobě moc nezmůže. Musí mít podporu politického vedení. Spolupráce přináší dobré výsledky, pokud je založena na důvěře a vzájemném respektu. Že je v Litomyšli dobrá současná architektura, o to se zasloužili především politici. To oni mě sem přivedli a dovolili mi organizovat architektonické soutěže, které jsou jednoznačně nejlepším nástrojem k výběru návrhu projektu. O prestiž se samozřejmě významně zasloužili také autoři staveb.

* Hrozilo vám někdy, že vaši funkci zruší?

Jednou to bylo blízko. Po komunálních volbách se politikům z nové koalice ODS, KDU-ČSL a TOP 09 zdála má práce zbytečná.

* Co se jim nelíbilo?

Moje práce byla v jejich očích zbytečná. Myslím si ale, že v tom nebyl zlý úmysl. Prostě se domnívali, že mě nepotřebují.

* Pracujete sice pro Litomyšl, ale bydlíte v Brně. Tady nebyl úřad městského architekta od roku 2003 až do letoška. Uškodilo to městu?

Brno dnes mělo být mnohem dál. Třeba v kvalitě veřejných prostorů. Jejich tvorba a obnova mohla probíhat koordinovaně v rámci celého města a koncepčně. Místo toho si tady každá městská část řešila to svoje, bez ohledu na zbytek města. Jistě, vznikla tady hezká místa, třeba křižovatka České a Joštovy v centru. Ale to jsou nahodilé příklady. Zbytek města už tak dobře nevypadá.

* Co vlastně obnáší práce městského architekta?

Určitě pro město nenavrhuje domy, jak si myslí mnoho lidí. To by byl střet zájmů. Já chápu městského architekta jako komunikační článek mezi obyvateli města, investory a radnicí. Je to jakýsi mediátor, který vytváří jasné a transparentní podmínky pro práci jiných architektů.

* Hádají se s vámi často občané, kteří si chtějí postavit například novou vilu, a vám se její projekt nelíbí?

Občas se to stane, ale za těch skoro 25 let jsme se zatím vždy domluvili. Myslím, že lidé i investoři si už tady uvědomili, že to, co po nich chceme, je pro dobro věci. Ale jasně že spousta lidí pořád zastává názor „tohle je moje stavba za moje peníze a do toho mi nikdo nemá co mluvit“.

* Na tom je něco špatného?

Smyslem mé práce je, abych pozitivně ovlivňovala veřejný prostor. Když postavíte ve městě dům, ovlivníte tím celou ulici. Kolem budou dennodenně chodit lidé, takže se ten dům stane součástí společného života a veřejného prostoru. Je například rozdíl, jestli máte v ulici garáže a dvoumetrové ploty, nebo obchody a kavárny, které přitahují život. Já se snažím občanům i investorům mluvit do těchto věcí, jež mají pro město význam.

* Říkáte, že pro město nekreslíte domy, ale něco přece jen navrhujete...



Mám na starosti územní plánování a stavební koncepci města. Kreslím hlavně urbanistické studie, zastavovací plány a podobně.

*** Není vám líto, že žádná z opěvovaných staveb v Litomyšli nenese váš podpis?**

Stavět v Litomyšli je pro architekty prestižní. Také mě to lákalo, přemýšlela jsem, že bych se kvůli takovému projektu vzdala funkce. Nakonec jsem odolala.

*** O co šlo?**

Nový domov důchodců, na který jsme přede dvěma lety vypsalí architektonickou soutěž. To by byl krásný úkol. Nakonec jsem to však vzdala a dnes mám možnost se na projekt dívat z druhé strany za město. Vlastně jsem díky své funkci mohla být u většiny těch nádherných projektů. Navíc mám stále možnost dělat na soukromých projektech nebo navrhovat pro jiná města.

*** Litomyšl je i historické město. Její centrum je památkově chráněno, zámek je zapsaný na seznamu UNESCO. A přesto tady roste spousta moderních budov. Jak jde tahle kombinace dohromady?**

Ona to ani není otázka, jak to může jít. Ono to musí jít. Z historických center se nemohou stát skanzeny. Ani v Praze. Ale důležité taky je, aby nové budovy vstupovaly do města citlivě. Aby ze svého okolí jen netěžily, ale aby mu také něco dávaly.

*** S tím, že by v historickém centru Prahy měla růst moderní architektura, ale spousta lidí nesouhlasí. Narazil na to třeba i projekt „Maršmeloun“. Co se s městem stane tak špatného, když jeho historickou část uzavřeme, abychom ji zachovali?**

Město nemá ukončený vývoj, je třeba počítat s tím, že se v historických centrech bude stavět, ale musí to být citlivě. Město je fungující organismus, který se musí přizpůsobovat potřebám obyvatel. To ale zase neznamená, že bychom kvůli moderním stavbám měli bourat historické budovy.

*** Podobně mluví i kritik architektury Adam Gebrian. Říká, že když v centru prosperujícího města nejsou vidět jeřáby, něco je špatně.**

I podle mě by se v centru Prahy stavět mělo. Důležité je stanovit jasné podmínky, třeba regulaci výšky a objemu budovy. Ale to v Praze již je. Nestavět tam moderní budovy jen proto, že to na první pohled nevypadá jako z období secese nebo klasicismu, není dobrý důvod. Město se musí přizpůsobovat nárokům doby. Jinak umře tak, jako nyní umírá pražské centrum, odkud se ve velkém stěhují rezidenti do přívětivějších čtvrtí.

Zdeňka Vydrová městská architektka Litomyše

Narodila se ve Zlíně, v mládí žila v Břeclavi. Od studií bydlí v Brně, kde vystudovala architekturu na Vysokém učení technickém. V roce 1991 založila vlastní ateliér a zároveň se na žádost starosty Brýdla stala městskou architektkou Litomyše. Ve funkci působí nepřetržitě dodnes. Mezi její nejznámější realizace patří rekonstrukce Uměleckoprůmyslového muzea Moravské galerie v Brně, rekonstrukce a dostavba pavilonu G na BVV nebo budova soukromé galerie Pakosta v Litomyšli.

Architektura odráží kvalitu života

Téma: Česká komora architektů

8.11.2016 **Hospodářské noviny** Strana 34 Příloha - Česká cena za architekturu - Anketa
Dominika Mňuková

Je podle vás kvalitní architektura důležitá pro obyvatele měst? Co se vám v tomto směru ve vašem městě podařilo?

Jiří Kulhánek starosta Kadaně



Architektura násobí kvalitu bydlení v místě, přitahuje návštěvníky a vytváří příjemné podmínky pro život. Byť je důležitá, často se setkáváme s nepochopením části obyvatel. I tak je ve finále většina spokojena a ochotna snést i moderní prvky v historické části města. Mezi architektonické úspěchy řadím kupříkladu cenami ověřené nábřeží Maxipsa Fíka nebo visutou lávku Vítka Brandy, která byla dokonce nominována na Evropskou cenu za architekturu. Významná je rovněž revitalizace Löschnerova náměstí, nacházejícího se v historickém jádru města, jež v roce 2015 obdržela cenu Stavba roku.

Martin Kupka starosta Líbeznic

Architektura vytváří prostor, který může spojovat lidi. Třeba tím, že nahradí nevzhledná náměstí příjemnými místy pro setkávání. Věnujeme pozornost i detailům, které dotváří obraz obce. Dobrá nová architektura může navíc provokovat k zamyšlení a bořit zažitě představy. Pokud se obec plní kvalitními stavbami, zvyšuje se tím kultura veřejného prostoru. Snažíme se ke každému významnějšímu projektu organizovat veřejná jednání, kde mají architekti možnost své projekty podrobně představit. Chceme v lidech vyvolat zájem o to, co v obci vzniká. Vybudovali jsme třeba nový pavilon školy podle návrhu ateliéru Projektil. Pozitivní odezvu vyvolala i rekonstrukce obecních budov „Tři věže“.

Zdeněk navrátil starosta Žďáru nad Sázavou

Architektura a urbanismus jsou důležitou součástí řízení a správy města. Pro veřejný prostor jsou důležité jak z pohledu estetického, tak i funkčního. Promyšlený přístup v této oblasti může ušetřit významné finanční prostředky, zvýšit kvalitu života a předejít realizaci nekvalitních projektů, které se potom těžko odstraňují. Základem pro kvalitní architekturu je spolupráce městského architekta s odborem rozvoje a investic a ideálně i s odborníky na oblast dopravy, energetiky a péče o městskou zeleň.

Eva Kovářiková-Brandová městská architektka Klatov

Architektura je každodenní nedílnou součástí našich životů, která nás ovlivňuje. Kvalitní prostředí, v němž žijeme, je základem dobrého žití. Kvalita veřejného prostoru, architektury a urbanismu má přímý vliv na utváření společnosti. Pečuji o urbanistické, architektonické a estetické hodnoty města z pozice konzultanta přípravy zadání městských zakázek a předložených záměrů. Do jaké míry může architekturu města městský architekt ovlivnit, je závislé na přístupu vedení města, neboť jeho funkce je poradní. Příkladem spolupráce s městem je schválený nový územní plán a uspořádání architektonického workshopu, z něhož vzešla například realizovaná koncepce pavilonu skla PASK.

Zbyněk Ryška městský architekt Žďáru nad Sázavou

Město je naším životním prostředím, proto jsou architektura i urbanismus nesmírně důležité. Architektura spočívá především v přípravě rozvoje, definování zadání a oponentuře rozvojových projektů a projektů veřejných prostranství. Nejen vnější podoba, ale i struktura a uspořádání města určují, jak se dopravujeme, bydlíme a pracujeme. Rozvoj města je výsledkem činnosti celé společnosti, do procesu vstupuje mnoho věcí. Momentálně připravujeme architektonickou soutěž o návrh na propojení nádraží a centra města, rád bych tímto vyzval architektky a urbanisty k účasti.

Více zenu. Cenu českých architektů získal liberecký dům s ateliérem

Téma: Česká komora architektů
7.11.2016 ct24.cz Strana 0 Kultura
manakv

V historicky prvním ročníku České ceny za architekturu, kterou vyhlášovala profesní komora, zvítězily „Zen-houses“, liberecký projekt architektonické kanceláře Petra Stolína. Dva jednoduché kvádrové bloky s poloobnaženou dřevěnou konstrukcí, které nabízejí prostor k bydlení i umělecký ateliér, porota upřednostnila i před rekonstrukcí vily Tugendhat a revitalizací Dolní oblasti Vítkovic.

První ročník ocenění, které zavedla Česká komora architektů, zaznamenal více než pětinasobný zájem tvůrců o účast v soutěži, než tomu bývalo a je u zavedené soutěže Grand Prix architektů pořádané Obcí architektů. Ta



letos evidovala jen 51 prací (v minulosti to býval přibližně dvojnásobek) a vítězem se stala rekonstrukce Bílé věže v Hradci Králové, na níž pracovalo studio Chmelík&partneři.

Do klání organizovaného architektonickou komorou se přihlásila i tak zvučná jména, jako je Ladislav Lábus, Josef Pleskot, Petr Hájek, přičemž mezi nominovanými projekty se objevovaly často i starší počiny, vzniklé v uplynulých pěti letech. Na hraně fetišů

Vítězem, o němž rozhodla mezinárodní porota, se nakonec stal projekt studia Petr Stolín Architekt – dřevostavba bytu a ateliéru, která loni v dubnu vyrostla v liberecké části Ruprechtice.

„Dům využívá průmyslové komponenty, jejichž aplikace je velice efektivní a zároveň zábavná, často hraničící s úrovní fetišů,“ vysvětlila svou volbu porota. „Opláštění, obklad z průhledných akrylátových panelů, je jednoduše upevněno na kostru z měkkého dřeva, čímž vzniká zajímavý detail s obnaženou konstrukcí.“

Ze dřeva, překližky a kovu jsou i interiéry, dům je z prostých materiálů, a tedy méně nákladný. Podle poroty může být považován za prototyp svého druhu, a to především kvůli své přizpůsobivosti plánu, situaci a měřítku. Jde o systém, který může být podle potřeby pozměněn tak, aby sloužil jednotlivci, rodině či městu.

Dvojí finále pro Pleskota

Mezi vyhlášenými finalisty se pak hned dvakrát objevil již zmíněný Josef Pleskot; jeho AP atelier vyzdvihli porotci jak kvůli revitalizaci vítkovického industriálu (mj. proměnu obřího plynojemu v multifunkční halu Gong), tak za oživení zámeckého návrší v Litomyšli. Smetanovo rodiště si tak v posledních dnech odnáší už druhé ocenění (byť zde jen z pozice finalisty), před čtrnácti dny získala Cenu ministerstva kultury za přínos v oblasti architektury i litomyšlská městská architektka Zdeňka Vydrová.

Mezi finalisty Ceny českých architektů se pak dostal také klášter Nový Dvůr na Karlovarsku (plzeňský atelier Jana Soukupa), rekonstrukce vily Tugendhat (Omnia projekt, Archteam, Raw), Krkonošské centrum environmentálního vzdělávání ve Vrchlabí (atelier Petra Hájka), revitalizační projekt pro středočeské Líbeznice, známý jako Tři věže (Atelier M1), a revitalizace Gahurova prospektu ve Zlíně (Kancelář Ellement).

Mimořádnou cenu získala dvojice architektů Martin Prokš a Marek Přikryl za přestavbu chátrajících zemědělských garáží v obci Honětice nedaleko Kroměříže na zázemí pro biotop. Stejně ocenění – s akcentem na práci se světlem – si odnesl počín studia A2F Jonášovic stodola, který do korpusu tradiční venkovské stodoly z devatenáctého století vestavěl rodinný dům.

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/1952224-vice-zenu-cenu-ceskych-architektu-ziskal-liberecky-dum-s-atelierem>

Prostý a nenáročný. Českou cenu za architekturu získal dům a atelier Zen-Houses v Liberci

Téma: Česká komora architektů
7.11.2016 life.ihned.cz Strana 0
red

Prvního ročníku ceny se mohli zúčastnit jednotlivci nebo kanceláře s projekty realizovanými na území Česka a dokončenými mezi lety 2011 a 2015.

Všichni finalisté České ceny za architekturu reprezentují podle mezinárodní poroty skutečně vysokou úroveň tvorby.

Jen jedna práce ale vynikla nad všechny ostatní: Zen-Houses - atelier a dům v Liberci. Dokazuje, že ta nejlepší architektura nemusí být ani zdaleka nejdražší.

Hlavní cenu prvního ročníku soutěžní přehlídky České komory architektů (ČKA) získal dům a atelier Zen-Houses od libereckého architekta Petra Stolína. Do soutěže, otevřené architektonickým realizacím za posledních pět let, se jich přihlásilo 475.



Vítěz i sedm dalších finalistů vzešlo z řad 63 nominovaných projektů, které ČKA představila letos v červnu.

Zen-Houses, nevelký projekt z roku 2015, spojuje bydlení a pracovní prostor pro své tvůrce – architektky Petra Stolína a Alenu Mičkovou. Liberecké domy-dvojčata na první pohled vynikají především konstrukčně oddělenými objekty pro odpočinek a pro práci a také svým ojedinělým konceptem založeným na co nejjednodušší formě bydlení.

Ta se ukazuje zejména v užití výrobních modulů SIP (Structural Insulated Panel), jež se opakovaně promítají do konstrukce domů. Oba domy při zachování šířky pouhé tři metry přitom nepůsobí vůbec stísněně, ale naopak velmi vzdušně a otevřeně.

"Prostý, ekonomický a nenáročný projekt je charakterizován specifícností své lokace, schopností na toto prostředí reagovat, svou naprostou unikátností i vytrvalou snahou provokovat a sebejistě zkoušet nové principy i za cenu případných chyb. Díky tomu všemu Zen-Houses dokázal uspět a bezesporu se tak jedná o vynikající dílo, o stavbu se skutečnou ambicí pokoušet hranice a stát se vzorem pro mnohé z nás," uvedla porota ve své zprávě. Jejimi členy byli Joe Morris, Boris Bežan, Jan De Vylder, Kees Kaan, Ivan Koleček, Miriam Lišková a Martin Rein-Cano.

Zen-Houses: Ateliér a dům, Liberec

Záměrem bylo vytvořit experimentální domy – ateliér a dům. Jejich filozofie je založena na naprostém zjednodušení definice bydlení i výstavby. Objekty svým obvodem určují vnitřní prostor a jsou oproštěny od všech atributů klasického domu. V exteriéru obě hmoty oddělují tři venkovní pobytové prostory: veřejný, poloveřejný a soukromý. Díky kompozici na pozemku a velkému prosklení strategických průhledů je okolní krajina neustále přehledná.

Do finále České ceny za architekturu dále postoupila poměrně široká škála projektů. Jedná se například o revitalizace a rekonstrukce stávajících prostor či veřejných prostranství. Porotu nadchla také dvě díla architekta Josefa Pleskota. Jsou jimi rozsáhlé úpravy industriálních oblastí Dolních Vítkovic (AP atelier, 2015) a revitalizace zámeckého návrší v Litomyšli (AP atelier, 2014).

Finalistou 1. ročníku České ceny za architekturu jsou také dvě výrazné novostavby: klášter Nový Dvůr (Ateliér Soukup Opl Švehla, 2014) a Krkonošské centrum environmentálního vzdělávání ve Vrchlabí (Petr Hájek Architekti, 2014).

Za dvě velmi zdařilé rekonstrukce mezinárodní porota považuje úpravy Vily Tugendhat v Brně (Archteam a RaW, 2012) či Tři věže – zateplení obecních budov s urbanistickým přesahem v Líbeznicích (Atelier M1 architekti, 2014). Jako významný a velmi zdařilý zásah do veřejného prostoru, který navíc vznikl na základě architektonické soutěže, porota shledala revitalizaci Gahurova prospektu ve Zlíně (element, 2013).

Všechna oceněná díla vystaví Česká komora architektů v listopadu v pražském Centru současného umění DOX a v březnu příštího roku v brněnské Galerii architektury.

Více se o ceně, včetně kompletního přehledu nominovaných prací nebo rozhovoru s architektem Davidem Vávrou, dočtete ve speciálním magazínu, který vychází v Hospodářských novinách v úterý 8. listopadu.

<http://life.ihned.cz/atelier/c1-65509600-prosty-a-nenarocny-ceskou-cenu-za-architekturu-ziskal-dum-a-atelier-zen-houses-v-liberci>

Novou soutěž architektů ovládl dvojům Petra Stolína

Téma: Česká komora architektů
7.11.2016 tyden.cz Strana 0 Bydlení
ČTK

Hlavní cenu v nové soutěži Česká cena za architekturu získal dům a ateliér Zen-Houses od libereckého architekta Petra Stolína. Z 63 nominovaných vyhlásila mezinárodní porota ještě sedm finalistů. Za výjimečné počiny na poli architektury byli mimo jiné oceněni autoři Pražských stavebních předpisů.



Hlavní cenu v nové soutěži Česká cena za architekturu získal dům a ateliér Zen-Houses od libereckého architekta Petra Stolína. Z 63 nominovaných vyhlásila mezinárodní porota ještě sedm finalistů. Za výjimečné počiny na poli architektury byli mimo jiné oceněni autoři Pražských stavebních předpisů.

Podle poroty ale stojí za povšimnutí, že žádná z nejlépe hodnocených prací nebyla postavena v Praze. "Tato skutečnost vypovídá o širokém záběru architektonických aktivit napříč zemí a jejich vysoké kvalitě, ale zároveň se tak podkrývá znepokojující rozvoj hlavního města, které se potýká s mnoha typickými urbanistickými problémy," uvedli porotci.

Do prvního ročníku soutěže České komory architektů (ČKA), jež byla otevřena architektonickým realizacím za posledních pět let, se jich přihlásilo 475. Vítěze pořadatelé vyhlásili v prostoru Jatka 78 v pražských Holešovicích. Všechna oceněná díla od 9. listopadu vystaví pražské centrum DOX a v březnu brněnská Galerie architektury.

Zen-Houses v Liberci tvoří dva vzájemně propojené kvádrové objekty. Mají neobvyklý plášť z průhledných akrylátových panelů, které ukazují kostru z měkkého dřeva. Ze dřeva, překližky a kovu jsou i interiéry, dům je z prostých materiálů, a tedy méně nákladný. Podle poroty může být považován za prototyp svého druhu, a to především kvůli své přizpůsobivosti plánu, situaci a měřítku. Jde o systém, který může být podle potřeby pozměněn tak, aby sloužil jednotlivci, rodině či městu.

"Prostý, ekonomický a nenáročný projekt je charakterizován specifíčkou své lokace, schopností na toto prostředí reagovat, svou unikátností i snahou provokovat a sebejistě zkoušet nové principy i za cenu případných chyb. Díky tomu všemu Zen-Houses dokázal uspět a bezesporu se tak jedná o vynikající dílo, o stavbu se skutečnou ambicí pokoušet hranice a stát se vzorem pro mnohé z nás," uvedla porota.

Do finále postoupila široká škála projektů. Jsou mezi nimi rozsáhlé úpravy industriální oblasti Dolních Vítkovic a revitalizace zámeckého návrší v Litomyšli, za nimiž oběma stojí AP atelier Josefa Pleskota. Ve finále jsou dvě výrazné stavby z roku 2014 - trapistický klášter Nový dvůr (autoři John Pawson a Jan Soukup) a Krkonošské centrum environmentálního vzdělávání ve Vrchlabí (Petr Hájek Architekti).

Za dvě velmi zdařilé rekonstrukce porota považuje úpravy vily Tugendhat v Brně (Archteam a Raw) či Tři věže - zateplení obecních budov v Líbeznicích (Atelier M1 architekti). Jako významný a zdařilý zásah do veřejného prostoru porota shledala revitalizaci Gahurova prospektu ve Zlíně (Ellement).

První ročník soutěže zaznamenal více než pětinasobný zájem tvůrců o účast v soutěži, než tomu bývalo a je u zavedené soutěže Grand Prix architektů pořádané Obcí architektů. Ta letos evidovala jen 51 prací, v minulosti to býval přibližně dvojnásobek. Vítězem se stala rekonstrukce Bílé věže v Hradci Králové, na níž pracovalo studio Chmelík&partneři.

http://www.tyden.cz/rubriky/relax/bydleni/novou-soutez-architektu-ovladl-dvojdom-petra-stolina_404806.html

Nejlepší nová stavba Česka? Zenové domy v Liberci

Téma: Česká komora architektů

9.11.2016 Mladá fronta DNES Strana 13 Kraj Liberecký

— Adam Pluhař

LIBEREC Nejlepší stavbu za posledních pět let napříč celou zemí navrhl liberecký architekt Petr Stolín. Jeho koncept Zen-Houses, neboli zenových domů, jejichž princip spočívá v jednoduchosti a snadné stavbě, získal Hlavní cenu v nové soutěži Česká cena za architekturu. Soutěž byla otevřena architektonickým realizacím za posledních pět let a přihlášeno bylo 475 staveb.

„Je to velice prestižní ocenění a moc si ho vážíme. I proto, že to je první ročník a že je tato cena jediná napříč všemi architektonickými styly,“ řekl architekt Petr Stolín.

Dva vzájemně propojené zenové domy - dvojčata stojí v Liberci Ruprechticích v ulici Trpasličí. Zcela se vymykají okolní klasické zástavbě. Na první pohled vynikají konstrukčně oddělenými objekty pro odpočinek a pro práci pro své tvůrce - architektky Petra Stolína a Alenu Mičekovou. Porota ocenila i ojedinělý koncept založený na co nejjednodušší formě bydlení.



Jedná se o dřevostavby ze sendvičových panelů SIP (structural insulated panel), jež jsou založené na mikropilotech. Ač na šířku měří jen 3 metry, dominantní okna o rozměrech 2,5 krát 2,5 metru prostor opticky zvětšují. I porota zhodnotila, že nepůsobí stísněně. Naopak jsou vzdušné a jeví se jako otevřené.

Podle poroty Zen-Houses vynikly nad všechny ostatní práce. „Prostý, ekonomický a nenáročný projekt je charakterizován specifičností své lokace, schopností na toto prostředí reagovat, svou naprostou unikátností i vytrvalou snahou provokovat a sebejistě zkoušet nové principy i za cenu případných chyb. Jedná se o vynikající dílo, o stavbu se skutečnou ambicí pokoušet hranice a stát se vzorem pro mnohé z nás,“ uvádí porota ve své zprávě. Domy jsou variabilní a dají se různě kombinovat nebo stavět na výšku i šířku. Mohou se postavit i jako atriový dům. Vtipně, jako u oblečení, se nabízejí ve čtyřech velikostech S až XL. K jejich stavbě stačí jen malý pozemek. Cena stavby se rovná pořizovací ceně bytu a pohybuje se od 1,1 do 1,5 milionu korun. Podle architekta Stolína mohou stejně tak dobře sloužit mladé rodině i starším lidem jako sociální bydlení.

„Šlo nám o skromné, levné, obyčejné, ale kvalitní bydlení. O to ukázat, že kvalitní architektura není jen pro vybranou elitu,“ říká Stolín.

DOLNÍ VÍTKOVICE BODOVALY.

Téma: Česká komora architektů

9.11.2016 Právo Strana 10 Severní Morava a Slezsko
(den)

V České ceně za architekturu, která byla v Praze vyhlášena v pondělí večer, uspěla proměna ostravského průmyslového areálu Dolní oblast Vítkovice od architekta Josefa Pleskota. Do 1. ročníku soutěže českých architektonických realizací za posledních pět let se přihlásilo 475 projektů. Mezinárodní porota z nich do klání nominovala 63. Z nich vybrala osm vítězů-finalistů, mezi kterými jsou i Dolní Vítkovice. Hlavní cenu získal liberecký architekt Petr Stolín se svým Zen-Houses.

Vrchlabský Krtek má další úspěch

Téma: Česká komora architektů

9.11.2016 Mladá fronta DNES Strana 14 Kraj Hradecký
(the)

Vrchlabí

Krkonoské centrum environmentálního vzdělávání ve Vrchlabí získalo další ocenění. Objekt přezdívaný Krtek, který pro Správu KRNP navrhlo studio Petr Hájek Architekti, porota vybrala mezi sedm finalistů v nové soutěži Česká cena za architekturu. KRTEK už má osm cen či nominací.

Novou Českou cenu za architekturu vyhrály Zen-Houses v Liberci i Pražské stavební předpisy

Téma: Česká komora architektů

8.11.2016 ČRo - wave.cz Strana 0 wavenews
Táňa Zabloudilová

„Taková cena u nás není,“ odpovídala nedávno převážná část odborníků na dotaz, které české ocenění za architekturu považují za relevantní. K cenám Grand Prix a Stavba roku, které čeští architekti dlouho považovali za z různých důvodů nedůvěryhodné, proto přibyla Česká cena za architekturu, organizovaná Českou komorou architektů. Hlavní cenu v nové soutěži získal dům a ateliér Zen-Houses od libereckého architekta Petra Stolína. Z 63 nominovaných mezinárodní porota vyhlásila sedm finalistů a za výjimečné počiny na poli architektury byli mimo jiné oceněni autoři Pražských stavebních předpisů. Liberecké Zen-Houses jsou dva propojené kvádry,



jejichž transparentní fasáda ukazuje kostru z měkkého dřeva. Díky použití materiálů, jako je dřevo, překližka a kov, byla stavba budovy méně nákladná. Podle poroty může podobná stavba být svého druhu prototypem – díky své přizpůsobivosti, plánu, situaci a měřítku. „Prostý, ekonomický a nenáročný projekt je charakterizován specifičností své lokace, schopností na toto prostředí reagovat, svou unikátností i snahou provokovat a sebejistě zkoušet nové principy i za cenu případných chyb. Díky tomu všemu Zen-Houses dokázal uspět a bezesporu se tak jedná o vynikající dílo, o stavbu se skutečnou ambicí pokoušet hranice a stát se vzorem pro mnohé z nás,“ uvedla porota. Upozornila také na to, že žádná z nejlépe oceněných prací nestojí v Praze. „Tato skutečnost vypovídá o širokém záběru architektonických aktivit napříč zemí a jejich vysoké kvalitě, ale zároveň se tak podkřívá znepokojující rozvoj hlavního města, které se potýká s mnoha typickými urbanistickými problémy.“ Do prvního ročníku soutěže se přihlásilo celkem 475 architektonických realizací. Všechna oceněná díla od 9. listopadu vystaví pražské centrum DOX a v březnu brněnská Galerie architektury.

http://www.rozhlas.cz/_zprava/1667579

Liberecký architekt Petr Stolín získal Českou cenu za architekturu

Téma: Česká komora architektů
8.11.2016 kraj-lbc.cz Strana 0

Architekt Petr Stolín z Liberce získal Českou cenu za architekturu. V historicky 1. ročníku soutěžní přehlídky České komory architektů získal hlavní cenu jeho dům a ateliér Zen – House, stojící v Liberci. Soutěž byla otevřena architektonickým realizacím posledních pěti let, přihlásilo se jich celkem 475.

Projekt Zen - House vznikl v roce 2015 a spojuje v jednom celku bydlení a pracovní prostor, který využívají jeho tvůrci architekti Petr Stolín a Alena Mičková.

Liberecké domy-dvojčata na první pohled vynikají konstrukčně oddělenými objekty pro odpočinek a pro práci a také svým ojedinělým konceptem založeným na co nejjednodušší formě bydlení. Ta se ukazuje zejména v užití výrobních modulů SIP (Structural Insulated Panel), jež se opakovaně promítají do konstrukce domů. Oba domy při zachování šířky pouhé 3 metry přitom nepůsobí vůbec stísněně, ale naopak velmi vzdušně a otevřeně. Dle České komory architektů porota ve své zprávě k architektonickému dílu uvádí: „Jen jedna práce ale vynikla nad všechny ostatní, a tím je Zen-Houses – ateliér a dům v Liberci. Prostý, ekonomický a nenáročný projekt je charakterizován specifičností své lokace, schopností na toto prostředí reagovat, svou naprostou unikátností i vytrvalou snahou provokovat a sebejistě zkoušet nové principy i za cenu případných chyb. Díky tomu všemu Zen-Houses dokázal uspět a bezesporu se tak jedná o vynikající dílo, o stavbu se skutečnou ambicí pokoušet hranice a stát se vzorem pro mnohé z nás.“

Architekt Petr Stolín je podepsán pod řadou známých staveb a architektonických děl i v Libereckém kraji. V letech 2010 a 2011 jeho projekty administrativní budovy Ermeg v Liberci a Kulturního centra 101010 ve Vratislavicích nad Nisou získaly titul Stavba roku Libereckého kraje.

Architekt Petr Stolín:

Absolvoval střední průmyslovou školu v Liberci a následně studoval na fakultě architektury VUT v Brně. Později pracoval v ateliéru Pavla Švancara ve Stavoprojektu Liberec a v SIAL u Karla Hubáčka. O roku 1993 se věnuje samostatné architektonické práci. V současné době vede ateliér na Fakultě umění a architektury Technické univerzity v Liberci.

Vybrané projekty a realizace v Libereckém kraji:

Návrh Mateřské školy ve Vratislavicích nad Nisou, 2016

Návrh Slunečního domu v Jablonci nad Nisou, 2014

Kulturní centrum 101010 ve Vratislavicích nad Nisou, 2016 (Stavba roku Libereckého kraje 2011)

Malá administrativní budova Ermeg Liberec, 2008 (Stavba roku Libereckého kraje 2010)

Střední odborná škola v Liberci, 2000

Památník bojovníkům a obětem za svobodu vlasti v Liberci, 2000

Dům s pečovatelskou službou v Liberci, 2001

Dostavba Střední uměleckoprůmyslové školy sklářské v Železném Brodě, 2001

Fotografie: archiv České komory architektů

Celou zprávu z vyhlášení výsledků 1. Ročníku soutěže České ceny architektů najdete zde



Zenové domy v Liberci jsou podle architektů nejlepší stavbou v Česku

Téma: Česká komora architektů

8.11.2016 liberec.iDNES.cz Strana 0 Liberec / Liberec - zprávy

MF DNES, Adam Pluhař

Nejlepší stavbu za posledních pět let napříč celou zemí navrhl liberecký architekt Petr Stolín. Jeho koncept Zen-Houses, neboli zenových domů, jejichž princip spočívá v jednoduchosti oproštěné od zbytečností, snadné stavbě a nízké ceně získal Hlavní cenu v nové soutěži Česká cena za architekturu.

Soutěž byla otevřena architektonickým realizacím za posledních pět let a přihlášeno bylo 475 staveb. Z 63 nominovaných staveb pak mezinárodní porota vyhlásila ještě sedm finalistů.

„Cítíme to jako velice prestižní ocenění a moc si ho vážíme. I proto, že to je první ročník a že tato cena je jediná napříč všemi architektonickými styly,“ řekl za svůj ateliér architekt Petr Stolín.

Dva vzájemně propojené zenové domy - dvojčata stojí v Liberci Ruprechticích v ulici Trpasličí. Zcela se vymykají okolní klasické zástavbě. Na první pohled vynikají především konstrukčně oddělenými objekty pro odpočinek a pro práci pro své tvůrce - architektky Petra Stolína a Alenu Mičekovou.

Porota ocenila také ojedinělý koncept založený na co nejjednodušší formě bydlení. Zen-Houses jsou inspirovány japonskou filosofií, podle níž by v domě mělo být minimum věcí, aby v nich zůstal prostor pro myšlenky.

Jedná se o dřevostavby ze sendvičových panelů SIP (structural insulated panel), jež jsou založené na mikropilotech. Přestože na šířku měří jen 3 metry, dominantní obrovská okna o rozměrech 2,5 krát 2,5 metru celý prostor opticky zvětšují. Porota ocenila, že domy nepůsobí stísněně

Sama porota zhodnotila, že nepůsobí stísněně. Ale naopak jsou vzdušné a jeví se jako otevřené. Podle poroty tento dům a ateliér vynikly nad všechny ostatní práce.

„Prostý, ekonomický a nenáročný projekt je charakterizován specifíčkou své lokace, schopností na toto prostředí reagovat, svou naprostou unikátností i vytrvalou snahou provokovat a sebejistě zkoušet nové principy i za cenu případných chyb. Díky tomu všemu Zen-Houses dokázal uspět a bezesporu se tak jedná o vynikající dílo, o stavbu se skutečnou ambicí pokoušet hranice a stát se vzorem pro mnohé z nás,“ uvádí porota ve své zprávě.

Domy jsou především velmi variabilní a dají se různě kombinovat nebo stavět na výšku i šířku. Mohou se postavit i jako atriový dům. Vtipně, jako u oblečení, se nabízejí ve čtyřech velikostech S až XL.

K jejich stavbě stačí velmi malý pozemek. Cena stavby se rovná pořizovací ceně bytu a pohybuje se od 1,1 do 1,5 milionu korun. Podle architekta Stolína mohou stejně tak dobře sloužit mladé rodině jako starším lidem jako sociální bydlení.

„Byl bych rád, kdyby našly další odezvu. Šlo nám o skromné, levné, obyčejné, ale kvalitní bydlení. O to ukázat, že kvalitní architektura není jen pro vybranou elitu,“ domnívá se Petr Stolín. Bodovala i vila Tugendhat

Do finále České ceny za architekturu dále postoupila poměrně široká škála projektů. Například revitalizace a rekonstrukce stávajících prostor či veřejných prostranství.

Porotu nadchla i dvě díla architekta Josefa Pleskota. Jsou jimi rozsáhlé úpravy industriální oblasti Dolních Vítkovic (AP atelier, 2015) a revitalizace zámeckého návrší v Litomyšli (AP atelier, 2014).

Finalistou 1. ročníku České ceny za architekturu jsou také dvě výrazné stavby: klášter Nový Dvůr (ATELIER SOUKUP OPL ŠVEHLA, 2014) a Krkonošské centrum environmentálního vzdělávání ve Vrchlaví (Petr Hájek Architekti, 2014).



Za dvě velmi zdařilé rekonstrukce mezinárodní porota považuje úpravy Vily Tugendhat v Brně (ARCHTEAM a RAW, 2012) či Tři věže – zateplení obecních budov s urbanistickým přesahem v Líbeznicích (Atelier M1 architekti, 2014).

Jako významný a velmi zdařilý zásah do veřejného prostoru, který navíc vznikl na základě architektonické soutěže, porota shledala revitalizaci Gahurova prospektu ve Zlíně (ellement, 2013).

http://liberec.idnes.cz/petr-stolin-vyhral-se-zenovymi-domy-architektonickou-soutez-p60-/liberec-zpravy.aspx?c=A161108_152337_liberec-zpravy_tm

Nejlepší stavbou posledních pěti let je ateliér a dům s názvem Zen-Houses

Téma: Česká komora architektů

8.11.2016 novinky.cz Strana 0 Bydlení - Tipy a trendy

tnk

Na začátku letošního roku vyhlásila Česká komora architektů první ročník České ceny za architekturu, soutěžní přehlídky kvalitních staveb z celé České republiky. Hlásit se mohla díla vzniklá za posledních pět let. Mezi zhruba pěti sty stavbami nejvíce zazářil dům a ateliér Zen-Houses od libereckého architekta Petra Stolína.

Architektonické práce hodnotila mezinárodní sedmičlenná porota v čele s Joem Morrisem. Jako nejlepší stavbu vybrala právě Zen-Houses. Menší projekt z roku 2015 poskytuje bydlení a pracovní prostor pro své tvůrce – architektky Petra Stolína a Alenu Mičkovou.

Liberecké domy jsou oddělené objekty pro odpočinek a pro práci založené na co nejjednodušší formě bydlení. Oba domy mají šířku jen 3 metry, ale přitom nepůsobí stísněně, ale naopak velmi vzdušně a otevřeně.

Opláštění, obklad z průhledných akrylátových panelů, je jednoduše upevněno na kostru z měkkého dřeva. Tím vznikl detail s obnaženou konstrukcí.

„Prostý, ekonomický a nenáročný projekt je charakterizován specifičností své lokace, schopností na toto prostředí reagovat, svou naprostou unikátností i vytrvalou snahou provokovat a sebejistě zkoušet nové principy i za cenu případných chyb,“ uvedla porota. Podle ní jde o vynikající dílo a zároveň stavbu, která by se mohla stát vzorem pro další generace.

Interiéry obou domů krásí jednoduché opakující se materiály: dřevotřískové desky, dřevěné trámy, překližka, surový kov a pryž.

V nejužším finále České ceny za architekturu bylo sedm dalších projektů. Ty vzešly z užšího výběru více jak šedesáti nominovaných prací a 475 přihlášených staveb.

Uděleny byly i ceny za Výjimečný počin, Cena společnosti VELUX za nejlepší práci s denním světlem a Cena časopisu ERA21 za přínos k obnově venkova a citlivou práci s pozůstatky minulosti.

Pracovna je zařízena jednoduše a účelně.

Česká komora architektů oborové ocenění otevřela všem architektům a dala tak šanci novým, mladým tvůrcům. V nominacích se kromě zvučných jmen, jako je Ladislav Lábus, Josef Pleskot, Petr Hájek či ateliérů DAM architekti, A69, D3A nebo Architekti DRNH objevili i méně známí autoři.

V užším výběru byla pestrá škála staveb. Šlo o velké administrativní komplexy, bytové objekty, veřejné budovy nebo veřejná prostranství, také rodinné domy a menší výtvarné projekty.

Komora architektů by ale v soutěžní přehlídce do budoucna ocenila větší zastoupení projektů postavených z veřejných prostředků.

Architektům se podařilo dům citlivě zasadit do přírodního prostředí.



Ačkoli se mohla přihlašovat díla vzniklá za celkem dlouhé časové období, mezi nominovanými projekty byla i tak převážná část děl dokončena teprve v posledních dvou letech.

I konkurenční soutěž Stavba roku má ambici ocenit stavby vzniklé v posledních letech. V příštím ročníku chce vyhlásit Stavbu čtvrtstoletí. [celá zpráva]

Nominované projekty budou k vidění v Doxu

Pokud se chcete s nominovanými projekty v České ceně za architekturu blíže seznámit, navštivte DOX – Centrum současného umění na adrese Poupětova 1, Praha 7, které jim bude v listopadu a prosinci zasvěceno.

Výstava se bude konat od 9. listopadu do 11. prosince 2016.

<https://www.novinky.cz/bydleni/tipy-a-trendy/419853-nejlepsi-stavbou-poslednich-peti-let-je-atelier-a-dum-s-nazvem-zen-houses.html>

ZENOVÉ DOMKY Z RUPRECHTIC A JEJICH TVŮRCI ZÍSKALI ČESKOU CENU ZA ARCHITEKTURU

Téma: Česká komora architektů

9.11.2016 Liberecký deník Strana 1 Titulní strana

Srdce poroty a hlavní českou cenu za architekturu získal nevelký projekt Zen-Houses (2015) spojující bydlení a pracovní prostor pro své tvůrce – architektky Petra Stolína a Alenu Mičekovou. Liberecké domy-dvojčata na první pohled vynikají především konstrukčně oddělenými objekty pro odpočinek a pro práci a také svým ojedinělým konceptem založeným na co nejjednodušší formě bydlení.

Podle odborné poroty, která stavby hodnotila, oba domy široké pouhé 3 metry nepůsobí vůbec stísněně, ale naopak velmi vzdušně a otevřeně.

„Doufáme, že udělením České ceny za architekturu 2016 právě ZenHouses se veřejnosti představí reálné alternativní řešení, odlišné od očekávaného a tradičního bydlení,“ uvedla porota.

Praha zůstala bez ocenění. Její architektura za poslední roky u porotců propadla

Téma: Česká komora architektů

9.11.2016 Pražský deník Strana 5 Praha / Zprávy

ANDREA KARLÍKOVÁ

V Praze za posledních pět let nevznikla žádná významná stavba hodná ocenění. Toto strohé konstatování lze vyvodit z pondělního vyhlášení České ceny za architekturu.

Vsoutěži pořádané Českou komorou architektů neobhájila Praha z jedenácti nominací ani jednu. V závěrečné zprávě se nad tím pozastavila i sama porota složená z věhlasných architektů z celého světa.

„Tato skutečnost vypovídá o širokém záběru architektonických aktivit napříč zemí a jejich vysoké kvalitě, ale zároveň se tak podkrývá znepokojující rozvoj hlavního města, které se potýká s mnoha typickými urbanistickými problémy,“ uvedli ve zprávě porotci.

Ze sedmi finalistů byly Praze nejbližší oceněné Líbeznice v okrese Prahavýchod, kde porotu zaujal projekt obecních budov Tři věže. Srdce poroty a Hlavní cenu nakonec ale získal dům Zen-Houses spojující bydlení a pracovní prostor pro své tvůrce – architektky Petra Stolína a Alenu Mičekovou.

Do prvního ročníku soutěže České komory architektů, jež byla otevřena architektonickým realizacím za posledních pět let, se jich přihlásilo 475. Z nich porota vybrala 63 nominovaných děl. V nich měla největší zastoupení Praha, následoval Jihočeský kraj a poté Ústecký. Mezi konečnou sedmičkou oceněných realizací



vybrala porota kromě Tří věží v Líbeznících také rekonstrukci brněnské vily Tugendhat, úpravy industriální oblasti Dolních Vítkovic nebo revitalizaci zámeckého návrší v Litomyšli.

Jedno ocenění si však Praha přece jen odnesla. V nominaci za výjimečný počín ho získali tvůrci Pražských stavebních předpisů, které porota ocenila za profesionální přístup a za propagování architektury směrem k široké veřejnosti. „Jedná se o mimořádný pokus o významné zkvalitnění výstavby a veřejného prostoru v hlavním městě,“ zhodnotili stavební předpisy porotci.

Všechna oceněná díla lze ode dneška vidět v pražském centru DOX.

Foto popis| STŘEDOČESKÝ KRAJ byl v soutěži Česká cena za architekturu zastoupen architektonickým experimentem Hnízdo ve Strančicích u Říčan a obecním projektem Tři věže v Líbeznících v okrese Praha–východ. Ten se nakonec dostal i mezi sedmičku finalistů.

Foto popis| PRAHA měla v soutěži nejvíce nominací. Porotu zaujaly například projekty revitalizace bastionu U Božích muk nebo vila v Podolí. Žádná z nominací se však nedostala do užšího výběru a Praha vyšla ze soutěže až na ocenění tvůrců Pražských stavebních předpisů s prázdnou.

Kritizované výstupy z metra D půjde odstranit

Téma: Česká komora architektů

12.11.2016 denik.cz Strana 0 Regiony

Benedikt Lederer

Praha - Výstupy na povrch z nových stanic metra D by se měly dát odmontovat či začlenit do budoucí zástavby.

"

Po východu z nového metra D na zastávce Nemocnice Krč by lidé v budoucnu mohli vystoupit na zelené louce. Alespoň takové dojmy budily poslední zveřejněné vizualizace návrhu stanic metra plánované linky, které vypracovala společnost Metroprojekt.

Výstup uprostřed louky zastřešený skleněnou střechou by byl podle kritiků daleko od dosavadní zástavby. Při včerejší diskuzi v rámci festivalu Czech Design Week nastínil budoucnost vzhledu východů ředitel Metroprojektu David Krása.

Kolem metra vzniknou lukrativní místa

„Konstrukce chceme udělat odmontovatelné, aby se výstupy z metra daly případně zapracovat do budov, které zde v budoucnu vzniknou,“ řekl. Popřípadě by se stavby, do kterých povede výstup, staly součástí nových budov.

Krásu nemá obavu, že by o zastavění prostoru v blízkosti plánovaných stanic nebyl zájem. Jde totiž o lukrativní místa. Stejně tomu podle jeho slov bylo v případě stanice Prosek, kde se před prodloužením linky C nenacházelo mnoho budov.

Dvě stanice měly mít lepší výstupy

S takovým postupem nesouhlasili architekti účastníci se debaty. Třeba kvůli absenci regulačního plánu prostředí. Město, jakožto investor stavby, nemůže příliš zasáhnout do podoby lokality. Zároveň, jak už se ukázalo dříve u Letňan, ne vždy musí v okolí stanice vzniknout nová zástavba.

Lepších výstupů v rámci metra D by se měly dočkat dvě stanice Náměstí Bratří Synků a Náměstí Míru. Ty totiž vzniknou na rozdíl od zbylých osmi stanic až v druhé fázi výstavby „dětka“. „Výstupy těchto dvou stanic na povrch ještě budeme řešit,“ uvedla náměstkyně primátorky Petra Kolínská.

Není možné vyhlásit novou architektonickou soutěž

Rovněž zopakovala už dřívější informaci, že na stanice tvořené v první fázi, se vyhlásí výtvarná soutěž. Možná už příští rok na jaře. Proti navrhované podobě metra D se totiž po zveřejnění vizualizací zvedla vlna nevole. Protože už podle města není možné vyhlásit novou architektonickou soutěž, je alespoň toto řešení, jak udělat „metro hezčí“.

S tím nesouhlasí sochař Pavel Karous, který pomáhá Institutu plánování a rozvoje hlavního města s přípravou soutěže. „Do ošklivé architektury nejde udělat kvalitní výtvarné řešení,“ prohlásil Karous.



<http://www.denik.cz/regiony/revolucni-vystup-novych-stanic-metra-d-20161112.html>

Metro se postaví, příliš dobré nebude, ale zamrzí to málokoho

Téma: Česká komora architektů

14.11.2016 Mladá fronta DNES Strana 14 Praha

Martin Bajtler

Pražané mají malé nároky. I proto vznikají ve městě méně kvalitní stavby, než by si metropole zasloužila. Říká to populární propagátor architektury Adam Gebrian.

PRAHA Nízká kvalita veřejného prostoru a málo architektonických soutěží jsou podle architekta a propagátora architektury Adama Gebriana dva nejpalčivější problémy hlavního města. „Praha je ještě pořád spíše městem na dívání než pro život,“ říká Gebrian, který za šíření povědomí o architektuře a veřejném prostoru získal před rokem cenu Architekt roku.

* Vedení Prahy říká, že se chce zaměřit na veřejný prostor, úpravy ulic a náměstí. Jak na tom pražský veřejný prostor podle vás je?

Myslím, že je ve špatném stavu. Praha je město s tisíciletou historií, na kterou jsou Pražané hrdí, ale míst, která by byla z hlediska kvality veřejného prostoru v pořádku, je velmi málo. Bohužel platí rovnítko, že čím je to místo důležitější, tím je v horším stavu. To, jak vypadá Václavské náměstí, je ostuda. Z Malostranského náměstí sice zmizela auta, ale současný stav je docela katastrofa. Dalším příkladem je Letenské náměstí, kde uprostřed stojí jednopodlažní Billa. Kvůli tomu nikdo ani nevnímá, že jde o náměstí. Řada úprav veřejných prostor je udělaná tak, aby se tam lidé zdržovali co nejméně. Je pravda, že politická reprezentace se na kvalitu veřejného prostoru více zaměřila. V Institutu plánování a rozvoje vznikla kancelář veřejného prostoru, zatím se toho ale moc nestalo.

* Co je tedy největším problémem města?

Kdysi jsem napsal text o tom, že Praha není město pro život, ale na dívání. Když vidím ty úpravy, tak na mě křičí: Přijď sem, podívej se a zase běž. Například pražské parky. Spočítejte si, kolik je tam míst, kam se dá jít třeba na toaletu, a porovnejte to s parky v Londýně a jejich vybaveností. Londýnské parky vám umožní plnohodnotný celodenní pobyt. Pražské ne. Jen se podívat a jít. Ještě větším problémem je ale to, že Praha dělá málo veřejných architektonických soutěží.

* To je také aktuální téma. Některým lidem vadí, že na část stanic metra D není vypisována architektonická soutěž. Oproti tomu třeba Praha 7 sklidila pochvalu za soutěž na novou radnici.

Ano, jsou tu dobré i špatné příklady, ale celkově si myslím, že je ve vypisování soutěží Praha aktivní velmi málo. Neměly by se dělat jen na obrovské projekty, ale i na relativně malé věci. Neznamená to, že musíte nutně stavět Národní knihovnu, abyste mohli vypsát architektonickou soutěž.

* Nemůže to být tak, že jsou soutěže pro město nebo městské části příliš náročné, a proto od nich raději upustí?

Soutěže jsou určitě náročnější organizačně i finančně. A jsou i poměrně riskantní. Ale přesto si myslím, že má velký smysl je dělat. Nejen kvůli výsledku, ale i proto, že podpoříte místní mladé architekty.

* Vraťme se ještě k metru D. Považujete návrhy podoby jeho stanic za kvalitní?

Tady se, myslím, dotýkáme toho nejpodstatnějšího. Metro D nějak vznikne, nebude moc dobré, ale naprostě většině lidí to nebude vadit. A to je celý problém. Máme příliš malé nároky na kvalitu veřejného prostoru. Setkávám se s názory lidí v diskusích, kteří říkají: Mně je jedno, jak to vypadá, hlavně ať už to jezdí. A politici to vnímají a podle toho se chovají. Je potřeba si uvědomit, že nakonec si lidé stejně pamatují kvalitu déle než cenu. Nikdo neví, kolik stálo Národní divadlo, ale všichni ho považují za kvalitní stavbu.



* Znamená to, že lidé o architekturu nemají zájem?

Tak skeptický bych být nechtěl. Zájem určitě mají. Začal jsem to sledovat asi před deseti lety a od té doby se zájem lidí určitě výrazně posunul k lepšímu. Všimají si prostoru kolem sebe, píšou dopisy. Pak ale musí nastat fáze, kdy lidé, kteří o něčem rozhodují, to začnou vnímat. Veřejnost musí vidět, že ta aktivita není bezcenná. Mně by se například docela líbilo, kdyby Praha občas něco koupila. Diskutuje se o tom, že se bude zastavovat bývalý tréninkový stadion Sparty Praha kvůli tomu, že se tam kvůli výdechům z Blanky nedá trénovat. A Praha se snaží moderovat, co by tam mělo vzniknout. Mně by připadalo lepší, kdyby to koupil magistrát a díky tomu místu třeba propojil Stromovku a Letnou. To soukromý developer nikdy neudělá. Taková má být role města. Mělo by občas udělat viditelný projekt, který pro soukromníka nebude nikdy výhodný. A nemá to být jen dopravní infrastruktura.

* Chybí podle vás Praze moderní architektura?

Byl bych rád, kdyby v Praze nové věci vznikaly a zároveň kdyby to lidé brali jako něco normálního. Na druhou stranu, myslím, že Praha potřebuje mnohem více něco jiného než moderní budovy. Bylo by například dobře, kdyby byla v lepším stavu Vltava a prostory kolem ní. Uvedu příklad. Na břehu Vltavy stojí budova Úřadu vlády. Ale vstupuje se do ní směrem od silnice a od Vltavy ji zakrývá plot. Architekti Jakub Chuchlík a Ida Chuchlíková udělali kdysi skvělý projekt Vláda opačně, který navrhoval, aby od břehu řeky k budově vlády vznikl otevřený park. Bohužel se tak nestalo a břeh je v žalostném stavu. Je smutné, že stát ani město neslouží jako dobrá reference. Pokud město vlastní desítky zanedbaných budov, nemůže tlačit na soukromníky, aby stavěli kvalitnější domy.

* Magistrát nyní řeší, kam umístit své nové sídlo. Nedávno přibýlo do výčtu míst i Vítězné náměstí. Měla by se jeho část zastavět?

Na Vítězném náměstí by se stavět určitě mělo, ale podle mě by tam měla stát univerzitní budova, ne magistrátní. Radnice by měla zůstat v centru, tedy v Praze 1. A já znám jediné místo, kde by měla být, a to na Staroměstském náměstí, tam, kde vždycky byla. Jen musí mít někdo sílu to prosadit.

* V současné době panuje postoj, že by se Praha neměla rozšiřovat, ale zahušťovat. Například zástavbou v brownfieldech. Souhlasíte s tím?

Praha má obrovské vnitřní rezervy. A tím nemyslím, že by se měly zastavovat parky, a možná nakonec ani ty brownfieldy. Ale množství prázdných domů, které v Praze máme, není normální a trvale udržitelné. Ideální by bylo tyto domy znovu uvést v život, aby se v nich dalo bydlet nebo pracovat. Trpí tím hlavně Praha 1 a je to škoda. V centru by měli bydlet lidé. Od toho se odvíjí třeba i to, v jakém stavu je Václavské náměstí.

* Václavské náměstí by se ale mělo postupně rekonstruovat.

To je pravda, ono to postupně půjde. Ale je neuvěřitelné, jak dlouho to trvá. Soutěž je z roku 2005, takže více než deset let je náměstí pořád stejné. A člověk, který to sleduje zvenčí, nerozumí tomu, co se tam vlastně děje. Ta věc je komplikovaná, byly tam neshody magistrátu a Prahy 1 a podobně, ale fascinuje mě, že se s tím stavem tak dlouho nic nedělalo. Teď to vypadá, že se začne dělat alespoň jedna půlka. Já to považuji za strašně důležité, protože pokud tak významná místa nejsou v dobrém stavu, vysílá to nějaký signál. Je potřeba dát najevo: Toto je pro nás důležité místo, my si ho vážíme a máme ho v pořádku.

Profil Adam Gebrian Architekt a propagátor architektury Adam Gebrian se narodil v roce 1979. V roce 2006 absolvoval Fakultu umění a architektury Technické univerzity v Liberci, postgraduálně studoval na Southern California Institute of Architecture v Los Angeles. Ve svém internetovém pořadu Gebrian versus se zabývá především architekturou ve veřejném prostoru. V roce 2015 získal za zvyšování povědomí o architektonické kultuře titul Architekt roku. Mezi jeho nejoblíbenější místa v Praze patří Chrám svatého Mikuláše na Malé Straně, Mánes nebo palác U Stýblů.